

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 165

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 55

9 iunie 2012

Număr de referință

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2012/C 165/01

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* JO C 157, 2.6.2012 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2012/C 165/02

Cauza C-443/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 19 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Ordinario di Cosenza — Italia) — CCIAA di Cosenza/Grillo Star Srl, în faliment [Directiva 2008/7/CE — Impozitarea indirectă a majorării de capital — Articolul 5 alineatul (1) litera (c) și articolul 6 alineatul (1) litera (e) — Domeniu de aplicare — Taxa anuală către camerele locale de comerț, industrie, artizanat și agricultură] 2

2012/C 165/03

Cauza C-141/10: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 19 aprilie 2012 — Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 39 CE-42 CE — Libera circulație a persoanelor — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Securitatea socială a lucrătorilor migranți — Refuzul plății anumitor prestații — Lucrători încadrați în muncă pe platforme petroliere în Țările de Jos — Admisibilitatea acțiunii] 2

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

2012/C 165/04	Cauza C-213/10: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Lituania) — F-Tex SIA/Lietuvos-Anglijos UAB „JadecLOUD-Vilma” [Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 — Articolul 3 alineatul (1) — Noțiunea de acțiune care derivă dintr-o procedură de insolvență și care este strâns legată de aceasta — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 1 alineatul (1) și alineatul (2) litera (b) — Noțiunile „materie civilă și comercială” și „faliment” — Acțiune intentată în temeiul unei cesiuni efectuate de lichidator a dreptului său de revocare]	3
2012/C 165/05	Cauza C-221/10 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 19 aprilie 2012 — Artegodan GmbH/Comisia Europeană, Republica Federală Germania (Recurs — Articolul 288 al doilea paragraf CE — Răspundere extracontractuală a Uniunii — Condiții — Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor — Decizie privind retragerea autorizațiilor de introducere pe piață a unor medicamente de uz uman care conțin amfepramonă)	3
2012/C 165/06	Cauza C-415/10: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 19 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesarbeitsgericht — Germania) — Galina Meister/Speech Design Carrier Systems GmbH (Directivele 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2006/54/CE — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Lucrător care invocă în mod plauzibil faptul că îndeplinește condițiile cuprinse într-un anunț de recrutare — Dreptul acestui lucrător de a avea acces la informațiile care precizează dacă angajatorul a angajat un alt candidat)	4
2012/C 165/07	Cauza C-461/10: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 19 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Högsta domstolen — Suedia) — Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget AB, Storyside AB/Perfect Communication Sweden AB (Drept de autor și drepturi conexe — Prelucrarea datelor prin internet — Atingere adusă unui drept exclusiv — Cărți audio devenite accesibile cu ajutorul unui server FTP prin intermediul internetului printr-o adresă IP furnizată de operatorul internet — Somație adresată operatorului internet de a furniza numele și adresa utilizatorului adresei IP)	4
2012/C 165/08	Cauza C-523/10: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Gerichtshof — Austria) — Wintersteiger AG/Products 4U Sondermaschinenbau GmbH [Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Competența „în materie delictuală și cvasidelictuală” — Determinarea locului unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă — Site internet al unui furnizor de servicii de referențiere care operează prin intermediul unui nume de domeniu național de prim nivel al unui stat membru — Utilizarea de către o persoană care publică un anunț a unui cuvânt cheie identic cu o marcă înregistrată într-un alt stat membru]	5
2012/C 165/09	Cauza C-549/10 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 19 aprilie 2012 — Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikksystemer AS/Comisia Europeană (Recurs — Concurență — Poziție dominantă — Abuz — Piața aparatelor de colectare a ambalajelor utilizate de băuturi — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 82 CE și a articolului 54 din Acordul privind SEE — Acorduri de exclusivitate, angajamente cantitative și rabaturi de fidelizare)	6
2012/C 165/10	Cauza C-121/11: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 19 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État — Belgia) — Pro-Braine ASBL și alții/Commune de Braine-le-Château (Directiva 1999/31/CE — Depozite de deșeuri — Directiva 85/337/CEE — Evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului — Decizie privind continuarea exploatării unui depozit de deșeuri autorizat, în lipsa unui studiu privind efectele asupra mediului — Noțiunea „autorizație”)	6

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2012/C 165/11	Cauza C-297/11: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 19 aprilie 2012 — Comisia Europeană/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2000/60/CE — Politica uniunii în domeniul apei — Planuri de gestionare a districtelor hidrografice — Publicare — Informarea și consultarea publicului — Lipsa notificării către Comisie)	7
2012/C 165/12	Cauza C-31/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sad Rejonowy w Zakopanem (Polonia) la 23 ianuarie 2012 — Procedură penală împotriva lui Wojciech Ziemiński și a lui Andrzej Kozak	7
2012/C 165/13	Cauza C-68/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovacia) la 10 februarie 2012 — Slovenská sporiteľňa, a.s./Protimonopolný úrad Slovenskej republiky	7
2012/C 165/14	Cauza C-70/12 P: Recurs introdus la 10 februarie 2012 de Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV, Quinn Plastics GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 30 noiembrie 2011 în cauza T-208/06, Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV, Quinn Plastics GmbH/Comisia Europeană	8
2012/C 165/15	Cauza C-120/12 P: Recurs introdus la 5 martie 2012 de Bernhard Rintisch împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 16 decembrie 2011 în cauza T-62/09, Bernhard Rintisch/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)	9
2012/C 165/16	Cauza C-121/12: Recurs introdus la 5 martie 2012 de Bernhard Rintisch împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 16 decembrie 2011 în cauza T-109/09, Bernhard Rintisch/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)	10
2012/C 165/17	Cauza C-122/12 P: Recurs introdus la 5 martie 2012 de Bernhard Rintisch împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 16 decembrie 2011 în cauza T-152/09, Bernhard Rintisch/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)	10
2012/C 165/18	Cauza C-131/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Audiencia Nacional (Spania) la 9 martie 2012 — Google Spain, S.L., Google, Inc./Agencia de Protección de Datos (AEPD), Mario Costeja González	11
2012/C 165/19	Cauza C-140/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Obersten Gerichtshofs (Austria) la 19 martie 2012 — Pensionsversicherungsanstalt/Peter Brey	12
2012/C 165/20	Cauza C-143/12: Acțiune introdusă la 23 martie 2012 — Comisia Europeană/Republica Franceză	12
2012/C 165/21	Cauza C-149/12 P: Recurs introdus la 27 martie 2012 de Xeda International SA și Pace International LLC împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 19 ianuarie 2012 în cauza T-71/10, Xeda International SA, Pace International LLC/Comisia Europeană	13
2012/C 165/22	Cauza C-153/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad — Varna (Bulgaria) la 30 martie 2012 — „Sani Treid” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite	14

2012/C 165/23	Cauza C-162/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 2 aprilie 2012 — Società Airport Shuttle Express scarl și Giovanni Panarisi/Comune di Grottaferrata	14
2012/C 165/24	Cauza C-163/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 2 aprilie 2012 — Società Cooperativa Autonegocio Piccola arl și Gianpaolo Vivani/Comune di Grottaferrata	15
Tribunalul		
2012/C 165/25	Cauza T-329/05: Hotărârea Tribunalului din 25 aprilie 2012 — Movimondo Onlus/Comisia („Clauză compromisorie — Acord-cadru de parteneriat dintre ECHO și organizații umanitare — Acorduri de subvenționare — Suspendarea plăților”)	16
2012/C 165/26	Cauza T-554/08: Hotărârea Tribunalului din 24 aprilie 2012 — Evropaiki Dynamiki/Comisia („Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Prestarea de servicii de consiliere în afaceri, în tehnici și în proiecte pentru aplicații informatice ale Uniunii Europene în domeniul taxelor vamale, al accizelor și al fiscalității — Respingerea ofertei unui ofertant — Atribuirea contractului unui alt ofertant — Inadmisibilitate — Acțiune în despăgubire — Criterii de selecție și de atribuire — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere”)	16
2012/C 165/27	Cauza T-49/09: Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2012 — Evropaiki Dynamiki/Comisia („Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură comunitară de cerere de ofertă — Prestare de servicii referitoare la mentenanța și dezvoltarea sistemelor informatice ale Direcției Generale Politică Regională — Respingerea ofertei unui ofertant — Acțiune în anulare — Egalitate de tratament — Obligația de motivare — Încălcarea unor norme fundamentale de procedură — Eroare vădită de apreciere — Răspundere extracontractuală”)	16
2012/C 165/28	Cauza T-162/09: Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2012 — Würth și Fasteners (Shenyang)/Consiliul („Acțiune în anulare — Dumping — Lipsa afectării individuale — Inadmisibilitate”)	17
2012/C 165/29	Cauza T-37/10 P: Hotărârea Tribunalului din 27 aprilie 2012 — De Nicola/BEI („Recurs — Funcție publică — Personalul BEI — Evaluare — Promovare — Exercițiul de evaluare și de promovare 2006 — Decizia comitetului de recurs — Întinderea controlului — Asigurare de sănătate — Refuzul suportării unor cheltuieli medicale — Cerere de despăgubire”)	17
2012/C 165/30	Cauza T-166/10: Hotărârea Tribunalului din 24 aprilie 2012 — Samskip Multimodal Container Logistics/Comisia („Acțiune în anulare — Decizie prin care se acordă asistență financiară comunitară pentru îmbunătățirea performanțelor de mediu ale sistemului de transport de mărfuri — Programul Marco Polo II — Rezilierea acordului de subvenționare și renunțarea definitivă la proiect — Dispariția interesului de a exercita acțiunea — Nepronunțare asupra fondului”)	18

2012/C 165/31	Cauza T-509/10: Hotărârea Tribunalului din 25 aprilie 2012 — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva Republicii Islamice Iran cu scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Competența Consiliului — Abuz de putere — Intrare în vigoare — Netroactivitate — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă — Eroare de drept — Noțiunea de susținere a proliferării nucleare — Eroare de apreciere”) 18	18
2012/C 165/32	Cauza T-326/11: Hotărârea Tribunalului din 25 aprilie 2012 — Brainlab/OAPI (BrainLAB) [„Marcă comunitară — Marca comunitară verbală BrainLAB — Lipsa cererii de reînnoire a înregistrării mărcii — Radierea mărcii la expirarea înregistrării — Cerere de restituito in integrum — Articolul 81 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 19	19
2012/C 165/33	Cauza T-328/11: Hotărârea Tribunalului din 24 aprilie 2012 — Leifheit/OAPI (EcoPerfect) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale EcoPerfect — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 19	19
2012/C 165/34	Cauza T-196/11: Acțiune introdusă la 12 aprilie 2012 — AX/Consiliul 19	19
2012/C 165/35	Cauza T-113/12: Acțiune introdusă la 5 martie 2012 — Bial — Portela/OAPI — Probiotal (PROBIAL) 20	20
2012/C 165/36	Cauza T-114/12: Acțiune introdusă la 8 martie 2012 — Bode Chemie/OAPI — Laros (sterilina) 21	21
2012/C 165/37	Cauza T-119/12: Acțiune introdusă la 5 martie 2012 — USFSPEI și Loescher/Consiliul 21	21
2012/C 165/38	Cauza T-120/12: Acțiune introdusă la 9 martie 2012 — Shahid Beheshti University/Consiliul 22	22
2012/C 165/39	Cauza T-122/12: Acțiune introdusă la 19 martie 2012 — ActionSportGames/OAPI — FN Herstal (SCAR) 23	23
2012/C 165/40	Cauza T-127/12: Acțiune introdusă la 22 martie 2012 — Free/OAPI — Noble Gaming (FREE-VOLUTION TM) 23	23
2012/C 165/41	Cauza T-131/12: Acțiune introdusă la 23 martie 2012 — Spa Monopole/OAPI — Orly International (SPARITUAL) 24	24
2012/C 165/42	Cauza T-132/12: Acțiune introdusă la 23 martie 2012 — Scooters India/OAPI — Brandconcern (LAMBRETTA) 24	24
2012/C 165/43	Cauza T-133/12: Acțiune introdusă la 26 martie 2012 — Ben Ali/Consiliul 25	25
2012/C 165/44	Cauza T-139/12: Acțiune introdusă la 28 martie 2012 — Wehmeyer/OAPI — Cluett, Peabody (Fairfield) 25	25

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2012/C 165/45	Cauza T-140/12: Acțiune introdusă la 28 martie 2012 — Teva Pharma și Teva Pharmaceuticals Europe/EMA	26
2012/C 165/46	Cauza T-141/12: Acțiune introdusă la 26 martie 2012 — Pro-Duo/OAPI — El Corte Inglés (GO!)	26
2012/C 165/47	Cauza T-142/12: Acțiune introdusă la 30 martie 2012 — Aventis Pharmaceuticals/OAPI — Fasel (CULTRA)	27
2012/C 165/48	Cauza T-143/12: Acțiune introdusă la 30 martie 2012 — Germania/Comisia	27
2012/C 165/49	Cauza T-145/12: Acțiune introdusă la 29 martie 2012 — Bayerische Motoren Werke/OAPI (ECO PRO)	29
2012/C 165/50	Cauza T-147/12: Acțiune introdusă la 30 martie 2012 — Wünsche Handelsgesellschaft International/Comisia	29
2012/C 165/51	Cauza T-152/12: Acțiune introdusă la 4 aprilie 2012 — Deutsche Post/Comisia	30
2012/C 165/52	Cauza T-155/12: Acțiune introdusă la 2 aprilie 2012 — Schulze/OAPI — NKL (Klassiklotterie)	31
2012/C 165/53	Cauza T-156/12: Acțiune introdusă la 5 aprilie 2012 — Sweet Tec/OAPI (Forma unui oval)	32
2012/C 165/54	Cauza T-164/12: Acțiune introdusă la 10 aprilie 2012 — Alstom și alții/Comisia	32
2012/C 165/55	Cauza T-168/12: Acțiune introdusă la 13 aprilie 2012 — Georgias și alții/Consiliul și Comisia	33
2012/C 165/56	Cauza T-169/12: Acțiune introdusă la 10 aprilie 2012 — CHEMK și KF/Consiliul	34

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2012/C 165/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 157, 2.6.2012

Publicații anterioare

JO C 151, 26.5.2012

JO C 138, 12.5.2012

JO C 133, 5.5.2012

JO C 126, 28.4.2012

JO C 118, 21.4.2012

JO C 109, 14.4.2012

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 19 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Ordinario di Cosenza — Italia) — CCIAA di Cosenza/Grillo Star Srl, în faliment

(Cauza C-443/09) ⁽¹⁾

[Directiva 2008/7/CE — Impozitarea indirectă a majorării de capital — Articolul 5 alineatul (1) litera (c) și articolul 6 alineatul (1) litera (e) — Domeniu de aplicare — Taxa anuală către camerele locale de comerț, industrie, artizanat și agricultură]

(2012/C 165/02)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Ordinario di Cosenza

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: CCIAA di Cosenza

Pârâtă: Grillo Star Srl, în faliment

Obiectul

Interpretarea articolului 5 litera (c) și a articolului 6 litera (e) din Directiva 2008/7/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 privind impozitarea indirectă a majorării de capital — Impunerea unei taxe anuale pentru înscrierea în registrul comerțului ținut de camerele de comerț locale — Taxă anuală stabilită în mod forfetar — Noțiunea „taxe datorate sub forma unor onorarii sau speze”.

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2008/7/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 privind impozitarea indirectă a majorării de capital trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei taxe, precum cea în discuție în acțiunea principală, datorată anual de orice întreprindere ca urmare a înregistrării sale în registrul întreprinderilor, chiar dacă o astfel de înregistrare are un efect constitutiv pentru

societățile de capital și chiar dacă această taxă este datorată de societățile respective și pentru perioada în care nu exercită decât activități preparatorii în vederea exploatarea unei întreprinderi.

⁽¹⁾ JO C 51, 27.2.2010.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 19 aprilie 2012 — Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-141/10) ⁽¹⁾

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 39 CE-42 CE — Libera circulație a persoanelor — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Securitatea socială a lucrătorilor migranți — Refuzul plății anumitor prestații — Lucrători încadrați în muncă pe platforme petroliere în Țările de Jos — Admisibilitatea acțiunii]

(2012/C 165/03)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Kreuzschitz și M. van Beek, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos (reprezentant: C. M. Wissels, agent)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes și E. Silveira, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 3 alineatul (1) și a articolului 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26) și a articolelor 45 TFUE-48 TFUE — Refuzul de a plăti anumite prestații unor lucrători resortisanți ai unor state membre ale Uniunii Europene încadrați în muncă pe platforme petroliere în Țările de Jos

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.
3. Republica Portugheză suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 161, 19.6.2010.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Lituania) — F-Tex SIA/Lietuvos-Anglijos UAB „JadecLOUD-Vilma”

(Cauza C-213/10) (¹)

[Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 — Articolul 3 alineatul (1) — Noțiunea de acțiune care derivă dintr-o procedură de insolvență și care este strâns legată de aceasta — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 1 alineatul (1) și alineatul (2) litera (b) — Noțiunile „materie civilă și comercială” și „faliment” — Acțiune intentată în temeiul unei cesiuni efectuate de lichidator a dreptului său de revocare]

(2012/C 165/04)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: F-Tex SIA

Pârâtă: Lietuvos-Anglijos UAB „JadecLOUD-Vilma”

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Interpretarea articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență (JO L 160, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 143) și a articolului 1 alineatul (2) litera (b) și a articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001 L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 74) — Competența internațională de soluționare a unei acțiuni pauliene care are o legătură strânsă și directă cu o procedură de insolvență — Conflict de competență între instanța în care se desfășoară procedura de insolvență și instanța de la domiciliul pârâtului — Acțiune pauliană introdusă după deschiderea unei proceduri de insolvență de către unicul creditor al societății aflate în insolvență într-un stat membru altul decât cel în care se

desfășoară procedura de insolvență, ca urmare a unei cesiuni, făcute de administrator către creditor, a creanțelor pe care societatea le are față de terți

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că acțiunea introdusă împotriva unui terț de un reclamant care acționează în temeiul unei cesiuni de creanță consimțite de lichidatorul desemnat în cadrul unei proceduri de insolvență, având ca obiect dreptul de revocare pe care acest lichidator îl are potrivit legii naționale aplicabile acestei proceduri, face parte din noțiunea de materie civilă și comercială în sensul acestei dispoziții.

(¹) JO C 195, 17.7.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 19 aprilie 2012 — Artegodan GmbH/Comisia Europeană, Republica Federală Germania

(Cauza C-221/10 P) (¹)

(Recurs — Articolul 288 al doilea paragraf CE — Răspundere extracontractuală a Uniunii — Condiții — Încălcarea suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor — Decizie privind retragerea autorizațiilor de introducere pe piață a unor medicamente de uz uman care conțin amfepramonă)

(2012/C 165/05)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Artegodan GmbH (reprezentant: U. Reese, avocat)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Stromsky și M. Heller, agenți), Republica Federală Germania

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 3 martie 2010 în cauza T-429/05, Artegodan GmbH/Comisia Europeană, prin care Tribunalul respinge acțiunea în despăgubiri formulată în temeiul articolelor 235 CE și 288 alineatul (2) CE, care urmărește repararea prejudiciului pretins suferit de reclamantă prin adoptarea Deciziei C(2000) 453 a Comisiei din 9 martie 2000 privind retragerea autorizațiilor de introducere pe piață a medicamentelor de uz uman care conțin amfepramonă — Încălcarea articolului 288 alineatul (2) CE — Aprecieri eronate a criteriilor privind existența unei încălcări suficient de grave a dreptului Uniunii

Dispozitivul

1. Respinge recursul.

2. *Obligă Artogodan GmbH la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 195, 17.7.2010.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 19 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesarbeitsgericht — Germania) — Galina Meister/Speech Design Carrier Systems GmbH

(Cauza C-415/10) (¹)

(Directivile 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2006/54/CE — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Lucrător care invocă în mod plauzibil faptul că îndeplinește condițiile cuprinse într-un anunț de recrutare — Dreptul acestui lucrător de a avea acces la informațiile care precizează dacă angajatorul a angajat un alt candidat)

(2012/C 165/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Galina Meister

Pârâtă: Speech Design Carrier Systems GmbH

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesarbeitsgericht — Interpretarea art. 19 alin. (1) din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (JO L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 262) și a art. 8, alin. (1) din Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică (JO L 180, p. 22, Ediție specială, 20/vol. 1, p. 19), precum și a art. 10 alin. (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7) — Egalitatea de tratament în materie de încadrare în muncă și de muncă — Sarcina probei — Dreptul unei persoane a cărei candidatură pentru ocuparea unui loc de muncă într-o întreprindere privată nu a fost reținută de a primi toate informațiile referitoare la procedura de selecție pentru a putea dovedi o eventuală discriminare

Dispozitivul

Articolul 8 alineatul (1) din Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, articolul 10 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă și articolul 19 alineatul (1) din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei de încadrare în muncă și de muncă trebuie interpretate în sensul că nu prevăd dreptul unui lucrător care invocă în mod plauzibil faptul că îndeplinește condițiile cuprinse într-un anunț de recrutare și a cărui candidatură nu a fost reținută de a avea acces la informațiile care precizează dacă angajatorul, la finalul procedurii de recrutare, a angajat un alt candidat.

Totuși, nu se poate exclude că un refuz al unui pârât de a permite accesul la informații poate constitui unul dintre elementele care trebuie avute în vedere în cadrul demonstrării faptelor pe baza cărora se poate prezuma existența unei discriminări directe sau indirecte. Instanța de trimitere are obligația, luând în considerare toate împrejurările litigiului cu care este sesizată, să verifice dacă această situație se regăsește în cauza principală.

(¹) JO C 301, 6.11.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 19 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Högsta domstolen — Suedia) — Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget AB, Storystide AB/Perfect Communication Sweden AB

(Cauza C-461/10) (¹)

(Drept de autor și drepturi conexe — Prelucrarea datelor prin internet — Atingere adusă unui drept exclusiv — Cărți audio devenite accesibile cu ajutorul unui server FTP prin intermediul internetului printr-o adresă IP furnizată de operatorul internet — Somație adresată operatorului internet de a furniza numele și adresa utilizatorului adresei IP)

(2012/C 165/07)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget AB, Storystide AB

Pârâtă: Perfect Communication Sweden AB

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Högsta domstolen — Interpretarea Directivei 2006/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului sau de rețele de comunicații publice și de modificare a Directivei 2002/58/CE (JO L 105, p. 24, Ediție specială, 13/vol. 53, p. 51) și a Directivei 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO L 157, p. 45, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 56) — Proprietate intelectuală — Drept exclusiv al unei edituri de a pune la dispoziția publicului cărți în format audio — Pretinsă încălcare a acestui drept prin faptul că aceste cărți în format audio au devenit accesibile prin intermediul unui server FTP (File transfer protocol), program de partajare a fișierelor prin internet — Somație, adresată operatorului internet care furnizează conexiunea internet a serverului prin atribuirea unei adrese IP, de a comunica titularului dreptului de autor informații privind numele și adresele persoanelor înregistrate ca utilizatori ai adresei IP respective pe o perioadă determinată

Dispozitivul

1. *Directiva 2006/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului sau de rețele de comunicații publice și de modificare a Directivei 2002/58/CE trebuie interpretată în sensul că nu se opune aplicării unei legislații naționale, instituită în temeiul articolului 8 din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, care permite, în scopul de a identifica un abonat la internet sau un utilizator de internet, somarea unui furnizor de acces la internet să comunice titularului unui drept de autor sau succesorului său în drepturi identitatea abonatului căruia i a fost atribuită o adresă IP („Internet Protocol”) care ar fi fost utilizată pentru a se aduce atingere respectivului drept, întrucât o asemenea legislație nu intră în domeniul de aplicare ratione materiae al Directivei 2006/24.*
2. *În acțiunea principală, faptul că statul membru vizat nu a transpus încă Directiva 2006/24, deși termenul prevăzut pentru transpunerea directivei a expirat, este lipsit de relevanță.*
3. *Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) și Directiva 2004/48 trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale, precum cea în cauză în acțiunea principală, în măsura în care această legislație permite instanței naționale sesizate cu o cerere de emitere a unei somații de comunicare a datelor cu caracter personal, formulată de o persoană care are calitate procesuală activă, să pondereze, în funcție de împrejurările fiecărei cauze și ținând seama în mod corespunzător de cerințele care rezultă din principiul proporționalității, interesele opuse existente.*

(¹) JO C 317, 20.11.2010.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Gerichtshof — Austria) — Wintersteiger AG/Products 4U Sondermaschinenbau GmbH

(Cauza C-523/10) (¹)

[Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Competența „în materie delictuală și cvasidelictuală” — Determinarea locului unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă — Site internet al unui furnizor de servicii de referențiere care operează prin intermediul unui nume de domeniu național de prim nivel al unui stat membru — Utilizarea de către o persoană care publică un anunț a unui cuvânt cheie identic cu o marcă înregistrată într-un alt stat membru]

(2012/C 165/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Wintersteiger AG

Pârâtă: Products 4U Sondermaschinenbau GmbH

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberster Gerichtshof — Interpretarea articolului 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3 p., 74) — Stabilirea competenței judiciare privind o acțiune prin care se urmărește interzicerea înscrierii unui semn similar sau identic unei mărci pe lângă a prestator de servicii care exploatează un motor de căutare în internet pentru a realiza pe ecran, în urma introducerii semnului respectiv ca termen de căutare („AdWord”), o afișare automată a publicității pentru produse sau servicii identice ori similare celor pentru care a fost înregistrată marca în discuție — Situație în care marca este protejată într-un prim stat membru și menționata afișare a publicității funcționează numai în domeniul de prim nivel („top-level domain”) al respectivului motor de căutare specific unui alt stat membru, fiind accesibil din primul stat membru și în limba oficială a acestui din urmă stat — Criterii pentru a stabili „locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă”

Dispozitivul

Articolul 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că un litigiu referitor la atingerea adusă unei mărci înregistrate într-un stat membru ca urmare a utilizării de către o persoană care publică un anunț a unui cuvânt cheie identic cu

marca respectivă pe site-ul internet al unui motor de căutare care operează prin intermediul unui domeniu național de prim nivel dintr-un alt stat membru poate să fie dedus judecării fie la instanțele din statul membru în care este înregistrată marca, fie la instanțele din statul membru de la locul în care este stabilită persoana care publică anunțul.

(¹) JO C 30, 29.1.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 19 aprilie 2012 — Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikkssystemer AS/Comisia Europeană

(Cauza C-549/10 P) (¹)

(Recurs — Concurență — Poziție dominantă — Abuz — Piața aparatelor de colectare a ambalajelor utilizate de băuturi — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 82 CE și a articolului 54 din Acordul privind SEE — Acorduri de exclusivitate, angajamente cantitative și rabaturi de fidelizare)

(2012/C 165/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikkssystemer AS (reprezentanți: O. W. Brouwer, avocat, J. Midthjell, avocat, A.J. Ryan, solicitor)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Gippini Fournier și N. Khan, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 9 septembrie 2010 în cauza T-155/06, Tomra Systeme ASA și alții/Comisia Europeană prin care Tribunalul a respins o acțiune prin care se solicita anularea Deciziei Comisiei din 29 martie 2006 privind o procedură în temeiul articolului 82 din Tratatul CE și în temeiul articolului 54 din Acordul privind SEE (cazul COMP/E-1/38.113 — Prokent/Tomra), prin care s-a aplicat o amendă de 24 de milioane de euro recurentelor pentru punerea în aplicare, abuzând de poziția lor dominantă, a unor practici care combină acorduri de exclusivitate, angajamente cantitative și reduceri de fidelitate pentru a împiedica sau a întârzia intrarea altor producători pe piețele austriacă, germană, olandeză, norvegiană și suedeză a aparatelor de colectare a ambalajelor uzate de băuturi, precum și, în subsidiar, anularea sau reducerea substanțială a amenzi

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra

Systems AB și Tomra Butikkssystemer AS la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 63, 26.2.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 19 aprilie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État — Belgia) — Pro-Braine ASBL și alții/Commune de Braine-le-Château

(Cauza C-121/11) (¹)

(Directiva 1999/31/CE — Depozite de deșeuri — Directiva 85/337/CEE — Evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului — Decizie privind continuarea exploatării unui depozit de deșeuri autorizat, în lipsa unui studiu privind efectele asupra mediului — Noțiunea „autorizație”)

(2012/C 165/10)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamanti: Pro-Braine ASBL, Michel Bernard, Charlotte de Lantsheere

Pârâtă: Commune de Braine-le-Château

cu participarea: Veolia es treatment SA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Conseil d'État (Belgia) — Interpretarea articolului 14 litera (b) din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO L 182, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 94), precum și a articolului 1 alineatul (2) din Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174) — Decizie privind continuarea exploatării unui depozit de deșeuri autorizat, în lipsa unui studiu al efectelor asupra mediului — Noțiunea „autorizație” — Domeniu de aplicare

Dispozitivul

Decizia definitivă referitoare la continuarea exploatării unui depozit de deșeuri existent, adoptată în temeiul articolului 14 litera (b) din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri, pe baza unui plan de amenajare, constituie o „autorizație” în sensul articolului 1 alineatul (2) din Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel

cum a fost modificată prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003, numai în cazul în care prin această decizie se autorizează o modificare sau o extindere a instalației sau a sitului prin lucrări sau prin intervenții care îi modifică realitatea fizică, de natură să aibă efecte negative semnificative asupra mediului, în sensul punctului 13 din anexa II la respectiva Directivă 85/337, și să constituie astfel un „proiect” în sensul articolului 1 alineatul (2) din această din urmă directivă.

(¹) JO C 152, 21.5.2011.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 19 aprilie 2012 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-297/11) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2000/60/CE — Politica uniunii în domeniul apei — Planuri de gestionare a districtelor hidrografice — Publicare — Informarea și consultarea publicului — Lipsa notificării către Comisie)

(2012/C 165/11)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Marghelis și I. Hadjiyiannis, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentant: G. Karipsiadis, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 13 alineatele (1)-(3) și (6), a articolului 14 alineatul (1) litera (c) și a articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 193) — Planuri de gestionare a districtelor hidrografice — Publicare — Informarea și consultarea publicului — Lipsa notificării către Comisie a planurilor de gestionare a districtelor hidrografice

Dispozitivul

1. Prin neelaborarea, până la data de 22 decembrie 2009, a planurilor de gestionare a districtelor hidrografice, atât pentru districtele hidrografice situate integral pe teritoriul său, cât și pentru districtele hidrografice internaționale, și prin necomunicarea către Comisie, până la data de 22 martie 2010, a unei copii a acestor planuri, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 alineatele (1)-(3) și (6) și al articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei și, în plus, prin nănceperea, până cel târziu la data de 22 decembrie 2008, a procedurii de informare și de consultare a publicului cu privire la proiectele planurilor de gestionare a districtelor hidro-

grafice, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 alineatul (1) litera (c) din directiva menționată.

2. Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 238, 13.8.2011.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sad Rejonowy w Zakopanem (Polonia) la 23 ianuarie 2012 — Procedură penală împotriva lui Wojciech Ziemiński și a lui Andrzej Kozak

(Cauza C-31/12)

(2012/C 165/12)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy w Zakopanem

Părțile din acțiunea principală

Wojciech Ziemiński, Andrzej Kozak

Întrebare preliminară

Articolul 1 punctul 11 din Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice (JO L 204, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 207) trebuie interpretată în sensul că o dispoziție legislativă care stabilește noțiunile și interdicțiile legale descrise la articolul 29 din Legea din 19 noiembrie 2009 privind jocurile de noroc (Ustawa z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych, Dz. U. Nr. 201, poziția 1540, astfel cum a fost modificată) intră în domeniul de aplicare al dispozițiilor tehnice ale căror proiecte trebuie comunicate Comisiei, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din directiva menționată?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovacia) la 10 februarie 2012 — Slovenská sporiteľňa, a.s./ Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

(Cauza C-68/12)

(2012/C 165/13)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Slovenská sporiteľňa, a.s.

Pârâtă: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Întrebările preliminare

1. Articolul 101 alineatul (1) TFUE [fostul articol 81 alineatul (1) CE] poate fi interpretat în sensul că este relevant din punct de vedere juridic faptul că un concurent (întreprinzător) prejudiciat de un acord realizat de alți concurenți (întreprinzători) operează în mod nelegal pe piața relevantă la momentul încheierii acordului?
2. Pentru interpretarea articolului 101 alineatul (1) TFUE [fostul articol 81 alineatul (1) CE] este relevantă din punct de vedere juridic împrejurarea că, la momentul încheierii acordului, legalitatea operațiunilor concurentului (întreprinzător) nu a fost pusă în discuție de organele competente de control pe teritoriul Republicii Slovace?
3. Articolul 101 alineatul (1) TFUE [fostul articol 81 alineatul (1) CE] poate fi interpretat în sensul că, pentru a constata un acord care restrânge concurența, este necesar să se demonstreze comportamentul personal al reprezentatului statutar sau consimțământul personal, sub formă de mandat, al reprezentantului statutar al unei întreprinderi, care a participat (a putut participa) la acordul care restrânge concurența, pentru comportamentul unui angajat al său, în cazul în care întreprinderea nu s-a distanțat de comportamentul angajatului și, în același timp, a pus în aplicare acordul?
4. Articolul 101 alineatul (3) TFUE [fostul articol 81 alineatul (3) CE] poate fi interpretat în sensul că se aplică și unui acord interzis în sensul articolului 101 alineatul (1) TFUE [fostul articol 81 alineatul (1) CE], care prin natura sa are ca efect excluderea de pe piață a unui concurent individual determinat (întreprinzător) cu privire la care s-a constatat ulterior că efectua operațiuni în monedă străină pe piața operațiunilor de plată fără numerar fără a deține licența aferentă prevăzută de lege?

Recurs introdus la 10 februarie 2012 de Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV, Quinn Plastics GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 30 noiembrie 2011 în cauza T-208/06, Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV, Quinn Plastics GmbH/Comisia Europeană

(Cauza C-70/12 P)

(2012/C 165/14)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV, Quinn Plastics GmbH (reprezențați: F. Wijckmans, avocat, și M. Visser, avocate)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluzii

Recurentele solicită Curții:

- cu titlu principal, anularea hotărârii pronunțate de Tribunal în măsura în care prin aceasta se constată că recurentele au încălcat articolul 101 TFUE și în măsura în care nu este anulat, ca urmare a acestui fapt, articolul 1 din decizia adoptată în privința recurentelor;
- cu titlu subsidiar, anularea hotărârii pronunțate de Tribunal în măsura în care, în cadrul competenței sale de fond, a redus numai cu 10 % cuantumul de bază al amenzii și nu a anulat cea parte a deciziei care includea în calculul amenzii o majorare în temeiul duratei încălcării;
- cu titlu subsidiar, anularea hotărârii pronunțate de Tribunal în măsura în care nu anulează cea parte a deciziei prin care se limitează la 25 % reducerea cuantumulului de bază în temeiul diferenței de tratament și stabilirea, în cadrul competenței sale de fond, a unui procent mai ridicat care să reflecte lipsa răspunderii recurentelor în ceea ce privește partea încălcării referitoare la compușii pentru turnare din PMMA și la plăcile sanitare din PMMA, garantând astfel că o asemenea reducere, mai importantă, este conformă cu principiul general al proporționalității;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată în conformitate cu articolul 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.

Motivele și principalele argumente

Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV și Quinn Plastics GmbH solicită anularea, în măsura precizată în recursul formulat, a Hotărârii pronunțate de Tribunal la 30 noiembrie 2011 în cauza T-208/06, Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV și Quinn Plastics GmbH/Comisia Europeană. Hotărârea Tribunalului privește o presupusă înțelegere constituită dintr-o serie de acorduri și de practici concertate anticoncurențiale în sectorul metacrilatilor [Decizia C(2006) 2098 final a Comisiei din 31 mai 2006 privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/F/38.645 — Metacrilati)]. Prin această hotărâre se constată că Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV și Quinn Plastics GmbH au încălcat articolul 81 CE și articolul 53 din Acordul privind Spațiul Economic European (SEE) prin participarea la un ansamblu de acorduri și de practici concertate care aveau ca obiect plăcile masive din polimetacrilat de metil și prin care se reține răspunderea acestor societăți pentru participarea la înțelegere din aprilie 1998 până la sfârșitul lunii octombrie a anului 1998 și de la 24 februarie 2000 până la 21 august 2000.

Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV și Quinn Plastics GmbH invocă trei motive în susținerea recursului.

Primul motiv, prezentat cu titlu principal, se întemeiază pe faptul că Tribunalul a aplicat în mod eronat dreptul Uniunii prin aceea că a concluzionat în sensul existenței unei încălcări a articolului 101 TFUE și/sau a săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește aplicarea articolului 2 din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽¹⁾. Comisia și Tribunalul au adoptat ambele punctul de vedere juridic potrivit căruia o încălcare a articolului 101 TFUE fusese dovedită corespunzător cerințelor legale prin aplicarea criteriului juridic ce consta în (i) dovada prezenței recurentelor la cele patru reuniuni și în (ii) lipsa unei dovezi privind distanțarea publică a recurentelor în raport cu conținutul acestor reuniuni. Procedând astfel, Comisia și Tribunalul au încălcat amândouă considerații obiective și necontestate care demonstrează că acest criteriu juridic era inadecvat și, în orice caz, insuficient pentru a permite să se constate că recurențele încălcaseră articolul 101 TFUE. În consecință, întemeindu-se pe acest criteriu, Comisia și Tribunalul nu au respectat articolul 2 din Regulamentul nr. 1/2003 și nu au dovedit corespunzător cerințelor legale existența unei încălcări a articolului 101 TFUE.

Al doilea motiv este împărțit în două aspecte. Potrivit primului aspect al celui de al doilea motiv, prezentat cu titlu subsidiar, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin aceea că nu a respectat principiul general al prezumției de nevinovăție atunci când a corectat evaluarea Comisiei cu privire la durata încălcării invocate. Luând în considerare prezumția generală de nevinovăție, Tribunalul nu putea extinde durata primei perioade de participare invocate dincolo de data la care a avut loc a doua reuniune. Al doilea aspect al celui de al doilea motiv, prezentat cu titlu subsidiar, se întemeiază pe faptul că decizia Tribunalului de a majora, în cadrul competenței sale de fond, cu 10 % cuantumul de bază constituie o eroare de drept, dat fiind că o astfel de decizie nu respectă principiul general al protecției încrederii legitime și al egalității de tratament. În contextul ambelor aspecte ale celui de al doilea motiv, Tribunalul a încălcat articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003.

Al treilea motiv, prezentat cu titlu subsidiar, se întemeiază pe o eroare de drept săvârșită de Tribunal prin confirmarea reducerii cu 25 % a cuantumului de bază și prin neacordarea unei reduceri suplimentare. Procedând astfel, Tribunalul a încălcat articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003 și principiul proporționalității.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167.

Recurs introdus la 5 martie 2012 de Bernhard Rintisch împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 16 decembrie 2011 în cauza T-62/09, Bernhard Rintisch/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

(Cauza C-120/12 P)

(2012/C 165/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Bernhard Rintisch (reprezentant: A. Dreyer, Rechtsanwalt)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), Bariatrx Europe Inc., SAS

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

— anularea deciziei Camerei a șaptea a Tribunalului (Tribunalul de Primă Instanță) din 16 decembrie 2011 în cauza T-62/09;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurentul susține că hotărârea atacată trebuie anulată pentru motivul că Tribunalul a încălcat articolul 74 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾ (CMTR) [devenit articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽²⁾] și pentru motivul că a existat un abuz de putere. Potrivit recurentului, Tribunalul a interpretat în mod eronat articolul 74 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 atunci când a decis că camera

de recurs avea dreptul de a nu lua în considerare documentele și probele depuse de recurent. Tribunalul a decis în mod eronat că camera de recurs a refuzat în mod întemeiat să își exercite puterea de apreciere atunci când a refuzat să ia în considerare documentele menționate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară, JO L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară, JO L 78, p. 1.

Recurs introdus la 5 martie 2012 de Bernhard Rintisch împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 16 decembrie 2011 în cauza T-109/09, Bernhard Rintisch/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

(Cauza C-121/12)

(2012/C 165/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Bernhard Rintisch (reprezentant: A. Dreyer, avocat)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), Valfleuri Pâtes alimentaires SA

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

— Anularea Hotărârii Camerei a patra a Tribunalului din 16 decembrie 2011 în cauza T-109/09;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurentul susține că hotărârea atacată trebuie anulată pentru motivul că Tribunalul a încălcat articolul 74 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾ [devenit articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽²⁾] și ca urmare a săvârșirii unui abuz de putere. Potrivit recurentului, Tribunalul a făcut o greșită interpretare a articolului 74 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 atunci când a statuat că este corectă decizia camerei de recurs de a nu lua în considerare documentele și probele prezentate de recurent. Tribunalul a

statuat în mod eronat că este întemeiat refuzul camerei de recurs de a-și exercita puterea discreționară atunci când a decis să nu ia în considerare documentele menționate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Recurs introdus la 5 martie 2012 de Bernhard Rintisch împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 16 decembrie 2011 în cauza T-152/09, Bernhard Rintisch/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

(Cauza C-122/12 P)

(2012/C 165/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Bernhard Rintisch (reprezentant: A. Dreyer, Rechtsanwalt)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), Valfleuri Pâtes alimentaires SA

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

— anularea Hotărârii Camerei a șaptea a Tribunalului din 16 decembrie 2011 în cauza T-152/09;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă încălcarea de către Tribunal a articolului 74 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului ⁽¹⁾ [în prezent articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽²⁾] și abuzul de putere. În opinia recurentului, Tribunalul a interpretat eronat articolul 74 alineatul (2) din Regulamentul nr. 40/94 atunci când a statuat că Camera de recurs a decis în mod justificat să nu ia în considerare înscrisurile și probele prezentate de recurent. Tribunalul ar fi statuat în mod neîntemeiat că Camera menționată a refuzat în mod justificat să își exercite puterea de apreciere atunci când a hotărât să nu ia în considerare a înscrisurile sus-menționate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Audiencia Nacional (Spania) la 9 martie 2012 — Google Spain, S.L., Google, Inc./Agencia de Protección de Datos (AEPD), Mario Costeja González

(Cauza C-131/12)

(2012/C 165/18)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Nacional

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Google Spain, S.L. și Google, Inc.

Pârâți: Agencia de Protección de Datos (AEPD), Mario Costeja González

Întrebările preliminare

1. În ceea ce privește aplicarea teritorială a Directivei 95/46/CE ⁽¹⁾ și, prin urmare, a reglementării spaniole privind protecția datelor:

1.1. Trebuie să se interpreteze că există o „stabilire” în sensul dispozițiilor articolului 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 95/46/CE atunci când sunt întrunite una sau mai multe dintre următoarele ipoteze:

— societatea operatoare a motorului de căutare înființează într-un stat membru un birou sau o filială destinată promovării și vânzării spațiului publicitar de pe pagina motorului de căutare, a cărei activitate este orientată către locuitorii aceluși stat,

sau

— societatea-mamă desemnează o filială situată în acest stat membru drept reprezentanta sa și operatoare a două fișiere concrete cuprinzând datele clienților care au încheiat contracte de publicitate cu societatea menționată

sau

— biroul sau filiala stabilită într-un stat membru transmite societății-mame, stabilită în afara Uniunii Europene, solicitările și cererile care îi sunt adresate atât de persoanele afectate, cât și de autoritățile competente în legătură cu respectarea dreptului de protecție a datelor, chiar dacă respectiva colaborare are loc în mod voluntar?

1.2. Articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Directiva 95/46/CE trebuie interpretat în sensul că există o „recurgere la mijloace situate pe teritoriul statului membru respectiv”

— când un motor de căutare utilizează păianjeni sau roboți pentru a localiza și a indexa informațiile conținute pe paginile web situate pe serverele din acest stat membru

sau

— când utilizează un nume de domeniu propriu unui stat membru și orientează căutările și rezultatele în funcție de limba acestui stat membru?

1.3. Poate fi considerată o recurgere la mijloace, potrivit dispozițiilor articolului 4 alineatul (1) litera (c) din Directiva 95/46/CE, stocarea temporară a informațiilor indexate de motoarele de căutare pe internet? În cazul unui răspuns afirmativ la această din urmă întrebare, se poate considera că acest criteriu de legătură există atunci când societatea refuză să dezvăluie locul în care stochează aceste indexuri, invocând motive legate de concurență?

1.4. Indiferent de răspunsul la întrebările anterioare și în special în cazul în care Curtea de Justiție a Uniunii Europene ar considera că nu sunt întrunite criteriile de legătură prevăzute la articolul 4 din directivă,

Directiva 95/46/CE privind protecția datelor trebuie aplicată, în lumina articolului 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în statul membru în care este localizat centrul de greutate al conflictului și unde este posibilă o protecție mai eficientă a drepturilor cetățenilor Uniunii Europene?

2. În ceea ce privește activitatea motoarelor de căutare ca furnizori de conținuturi în raport cu Directiva 95/46/CE privind protecția datelor:

2.1. În legătură cu activitatea motorului de căutare al societății „Google” pe internet, ca furnizor de conținuturi, care constă în localizarea informațiilor publicate sau introduse în rețea de către terți, indexarea acestora în mod automat și stocarea lor temporară și, în cele din urmă, punerea acestora la dispoziția utilizatorilor de internet într-o anumită ordine de preferință, atunci când informațiile respective conțin date cu caracter personal ale unor terți,

trebuie să se interpreteze că o activitate precum cea descrisă este cuprinsă în noțiunea „prelucrare a datelor” de la articolul 2 litera (b) din Directiva 95/46/CE?

2.2. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară și în legătură cu o activitate precum cea descrisă deja: articolul 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE trebuie interpretat în sensul că societatea care gestionează motorul de căutare „Google” este „operator” al datelor cu caracter personal conținute de paginile web pe care le indexează?

- 2.3. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară: autoritatea națională de control al datelor (în acest caz Agenția spaniolă pentru protecția datelor), în cadrul protecției drepturilor prevăzute la articolul 12 litera (b) și la articolul 14 litera (a) din Directiva 95/46/CE, poate să solicite în mod direct societății „Google” să retragă din indexul motorului său de căutare o informație publicată de terți, fără a se adresa în prealabil sau simultan titularului paginii web pe care se află informația menționată?
- 2.4. În cazul unui răspuns afirmativ la această din urmă întrebare, ar fi exclusă obligația operatorilor motoarelor de căutare de a proteja aceste drepturi atunci când informațiile care conțin date cu caracter personal au fost publicate în mod legal de către terți și sunt păstrate pe pagina web inițială?
3. În ceea ce privește întinderea dreptului de ștergere și/sau de opoziție în raport cu dreptul de a fi uitat, este adresată următoarea întrebare:
- 3.1. Trebuie să se interpreteze că drepturile de ștergere și de blocare a datelor, reglementate la articolul 12 litera (b), și dreptul de opoziție, reglementat la articolul 14 litera (a) din Directiva 95/46/CE, includ posibilitatea persoanei vizate de a se îndrepta împotriva operatorilor motoarelor de căutare pentru a împiedica indexarea informațiilor referitoare la persoana sa publicate pe paginile web ale terților, prevalându-se de dorința sa ca informațiile respective să nu fie cunoscute de utilizatorii de internet atunci când consideră că acestea îi pot aduce prejudicii sau când dorește să fie uitat, deși este vorba despre informații publicate în mod legal de către terți?

(¹) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Obersten Gerichtshofs (Austria) la 19 martie 2012 — Pensionsversicherungsanstalt/Peter Brey

(Cauza C-140/12)

(2012/C 165/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Pensionsversicherungsanstalt

Pârât: Peter Brey

Întrebarea preliminară

Alocația compensatorie trebuie considerată [prestație acordată în] „sistemul de asistență socială” în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 (¹)?

(¹) Directiva privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

Acțiune introdusă la 23 martie 2012 — Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-143/12)

(2012/C 165/20)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Wilms și S. Petrova, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin omiterea de a elibera autorizații în conformitate cu articolele 6 și 8 sau, după caz, de a revizui și, dacă este necesar, de a actualiza autorizațiile existente și de a se asigura că toate instalațiile existente funcționează conform cerințelor de la articolele 3, 7, 9, 10 și 13, articolul 14 literele (a) și (b) și articolul 15 alineatul (2) din Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie privind prevenirea și controlul integrat al poluării, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) din directiva menționată (¹);

— obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva privind prevenirea și controlul integrat al poluării, statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că autoritățile competente se asigură, prin intermediul autorizațiilor emise în conformitate cu articolele 6 și 8 sau, după caz, prin revizuirea și, dacă este necesar, prin actualizarea condițiilor, că instalațiile existente funcționează conform cerințelor de la articolele 3, 7, 9, 10 și 13, articolul 14 literele (a) și (b) și articolul 15 alineatul (2), până la data de 30 octombrie 2007.

La 3 noiembrie 2009, Comisia a transmis o scrisoare de punere în întârziere, considerând că pârâta permitea funcționarea unui număr important de instalații existente (1 647 instalații) care nu dispuneau de un permis care să respecte cerințele de la articolul 5 alineatul (1) din Directiva privind prevenirea și controlul integrat al poluării. La momentul transmiterii avizului motivat, 784 instalații existente nu dispuneau încă de un permis conform articolului 5 alineatul (1) din directivă.

Deși de atunci situația s-a ameliorat, la momentul depunerii prezentei cereri introductive, patru instalații existente continuau să fie exploatate în Republica Franceză fără o autorizație conformă cu directiva.

Pentru aceste motive, Comisia consideră că Republica Franceză nu a pus capăt încă încălcării articolului 5 alineatul (1) din Directiva privind prevenirea și controlul integrat al poluării.

(¹) JO L 24, p. 8.

Recurs introdus la 27 martie 2012 de Xeda International SA și Pace International LLC împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 19 ianuarie 2012 în cauza T-71/10, Xeda International SA, Pace International LLC/Comisia Europeană

(Cauza C-149/12 P)

(2012/C 165/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Xeda International SA, Pace International LLC (reprezentanți: K. Van Maldegem, C. Mereu, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurențelor

Recurențele solicită Curții:

- Anularea Hotărârii Tribunalului pronunțate în cauza T-71/10 și
- anularea Deciziei privind neincluderea difenilaminei în anexa I la Directiva 91/414/CEE (¹) a Consiliului și retragerea autorizațiilor pentru produsele de protecție a plantelor care conțin această substanță până la 30 mai 2010 sau
- în subsidiar, trimiterea cauzei Tribunalului pentru a se pronunța asupra acțiunii în anulare formulate de recurente și
- obligarea intimatului la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente procedurii (inclusiv a cheltuielilor efectuate în primă instanță)

Motivele și principalele argumente

Recurențele susțin că prin respingerea acțiunii în anulare a Deciziei Comisiei privind neincluderea difenilaminei în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului și retragerea autorizațiilor pentru produsele de protecție a plantelor care conțin această substanță până la 30 mai 2010, Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii. Acestea apreciază în special că Tribunalul a săvârșit anumite erori în aprecierea faptelor și a cadrului juridic aplicabil situației lor. Aceasta a determinat săvârșirea de către acesta a anumitor erori de drept, în special:

- constatând că problema privind eventuala formare a nitrozaminelor nu este principalul motiv pentru adoptarea deciziei Comisiei, pe când motivarea Tribunalului în hotărâre susținea opinia contrară;
- confundând două etape în cadrul procesului de reexaminare a difenilaminei în temeiul Regulamentului nr. 1490/2002 (²), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1095/2007 (³), ceea ce a determinat Tribunalul să decidă în mod eronat că nu a fost încălcat dreptul la apărare al recurențelor;
- apreciind că problema privind eventuala formare a nitrozaminelor a fost ridicată în iunie 2008, iar nu în ianuarie 2008, astfel cum reiese cu claritate din probele de la dosar, decizia Tribunalului în sensul că întârzierea înregistrată de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară în cursul procesului nu a împiedicat nicidecum recurențele să își exercite dreptul de retragere a sprijinului privind includerea difenilaminei în anexa I la Directiva 91/414/CEE a fost invalidată.

Pentru aceste motive, recurențele susțin că se impune anularea Hotărârii Tribunalului în cauza T-71/10 și a Deciziei privind neincluderea difenilaminei în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului și retragerea autorizațiilor pentru produsele de protecție a plantelor care conțin această substanță până la 30 mai 2010.

(¹) Directiva Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO L 230, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 10, p. 30).

(²) Regulamentul (CE) nr. 1490/2002 al Comisiei din 14 august 2002 de stabilire a normelor suplimentare de aplicare a etapei a treia a programului de lucru menționat la articolul 8 alineatul (2) din Directiva 91/414/CEE a Consiliului și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 451/2000 (JO L 224, p. 23, Ediție specială, 03/vol. 45, p. 32).

(³) Regulamentul (CE) nr. 1095/2007 al Comisiei din 20 septembrie 2007 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1490/2002 de stabilire a normelor suplimentare de aplicare a etapei a treia a programului de lucru menționat la articolul 8 alineatul (2) din Directiva 91/414/CEE a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2229/2004 de stabilire a normelor suplimentare de punere în aplicare a etapei a patra a programului de lucru menționat la articolul 8 alineatul (2) din Directiva 91/414/CEE a Consiliului (JO L 246, p. 19).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad — Varna (Bulgaria) la 30 martie 2012 — „Sani Treid” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Cauza C-153/12)

(2012/C 165/22)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad — Varna

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: „Sani Treid” EOOD

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Întrebările preliminare

1. Noțiunea de fapt generator în sensul articolului 62 punctul 1 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că include și cazul operațiunilor neimpozabile, inclusiv operațiunile efectuate de persoane care nu au statut de persoană impozabilă în sensul Titlului III și nici de persoană obligată la plata TVA-ului în sensul Titlului XI Capitolul 1 Secțiunea 1 din Directiva 2006/112?
2. Articolele 62 și 63 din Directiva 2006/112 se opun unei dispoziții naționale conform căreia faptul generator intervine la data efectuării operațiunii neimpozabile în loc de data la care este îndeplinită condiția pentru ca respectiva operațiune să fie impozitată?
3. Articolul 63 din Directiva 2006/112 se opune unei dispoziții și unei practici naționale potrivit cărora faptul generator pentru livrarea unor porțiuni de clădire nu intervine la data transferului dreptului de proprietate, ci mai devreme, mai exact la data prestării operațiunii în contrapartidă convenite, care reprezintă o operațiune neimpozabilă efectuată de o persoană care nu are nici statut de persoană impozabilă, nici de persoană obligată la plata TVA-ului?
4. Articolul 65 din Directiva 2006/112 se opune unei dispoziții naționale conform căreia momentul la care taxa devine exigibilă este legat de efectuarea unei plăți care constă, în totalitate sau parțial, în bunuri sau în prestări de servicii?

5. Articolele 73 și 80 din Directiva 2006/112 se opun unei dispoziții naționale conform căreia, în măsura în care contrapartida pentru o operațiune constă — în totalitate sau parțial — în bunuri sau în prestări de servicii, baza de impozitare pentru operațiunea respectivă este reprezentată în toate cazurile de valoarea sa de piață?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 2 aprilie 2012 — Società Airport Shuttle Express scarl și Giovanni Panarisi/Comune di Grottaferrata

(Cauza C-162/12)

(2012/C 165/23)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Società Airport Shuttle Express scarl, Giovanni Panarisi

Pârâtă: Comune di Grottaferrata

Întrebările preliminare

1. Articolul 49 TFUE, articolul 3 din Tratatul UE, articolele 3, 4, 5 și 6 din Tratatul UE, articolele 101 și 102 TFUE, precum și Regulamentul CEE nr. 2454/1992 ⁽¹⁾ și Regulamentul CE nr. 12/1998 ⁽²⁾ se opun aplicării articolului 3 alineatul 3 și a articolului 11 din Legea nr. 21 din 1992 în măsura în care prevăd că „3. [s]ediul transportatorului și garajul trebuie să fie situate exclusiv pe teritoriul comunei care a eliberat autorizația” și, respectiv, că „[r]ezervările de transport pentru serviciul de închiriere cu șofer se efectuează la garaj. Începerea și terminarea fiecărui serviciu de închiriere cu șofer trebuie să aibă loc la garajul situat pe teritoriul comunei care are a acordat autorizația, cu revenire la acesta, în timp ce preluarea și sosirea la destinație a utilizatorului pot avea loc și pe teritoriul altor comune”?
2. Articolul 49 TFUE, articolul 3 din Tratatul UE, articolele 3, 4, 5 și 6 din Tratatul UE, articolele 101 și 102 TFUE, precum și Regulamentul CEE nr. 2454/1992 și Regulamentul CE nr. 12/1998 se opun aplicării articolelor 5 și

10 din Legea regională Lazio nr. 58 din 26 octombrie 1993, în măsura în care prevăd că „[p]reluarea utilizatorului și începerea serviciului au loc exclusiv pe teritoriul comunei care a eliberat autorizația” și, respectiv, că „preluarea utilizatorului și începerea serviciului au loc exclusiv pe teritoriul comunei care a eliberat licența sau autorizația și se efectuează pentru orice destinație, pe baza acordului șoferului pentru destinațiile aflate în afara teritoriului comunei”?

(¹) JO L 251, p. 1.

(²) JO L 4, p. 10, Ediție specială, 07/vol. 4, p. 184.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 2 aprilie 2012 — Società Cooperativa Autonoleggio Piccola arl și Gianpaolo Vivani/Comune di Grottaferrata

(Cauza C-163/12)

(2012/C 165/24)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Società Cooperativa Autonoleggio Piccola arl, Gianpaolo Vivani

Pârâtă: Comune di Grottaferrata

Întrebările preliminare

1. Articolul 49 TFUE, articolul 3 din Tratatul UE, articolele 3, 4, 5 și 6 din Tratatul UE, articolele 101 și 102 TFUE, precum și Regulamentul CEE nr. 2454/1992 (¹) și Regulamentul CE nr. 12/1998 (²) se opun aplicării articolului 3 alineatul 3 și a articolului 11 din Legea nr. 21 din 1992 în măsura în care prevăd că „3. [s]ediul transportatorului și garajul trebuie să fie situate exclusiv pe teritoriul comunei care a eliberat autorizația” și, respectiv, că „[r]ezervările de transport pentru serviciul de închiriere cu șofer se efectuează la garaj. Începerea și terminarea fiecărui serviciu de închiriere cu șofer trebuie să aibă loc la garajul situat pe teritoriul comunei care are a acordat autorizația, cu revenire la acesta, în timp ce preluarea și sosirea la destinație a utilizatorului pot avea loc și pe teritoriul altor comune”?
2. Articolul 49 TFUE, articolul 3 din Tratatul UE, articolele 3, 4, 5 și 6 din Tratatul UE, articolele 101 și 102 TFUE, precum și Regulamentul CEE nr. 2454/1992 și Regulamentul CE nr. 12/1998 se opun aplicării articolelor 5 și 10 din Legea regională Lazio nr. 58 din 26 octombrie 1993, în măsura în care prevăd că „[p]reluarea utilizatorului și începerea serviciului au loc exclusiv pe teritoriul comunei care a eliberat autorizația” și, respectiv, că „preluarea utilizatorului și începerea serviciului au loc exclusiv pe teritoriul comunei care a eliberat licența sau autorizația și se efectuează pentru orice destinație, pe baza acordului șoferului pentru destinațiile aflate în afara teritoriului comunei”?

(¹) JO L 251, p. 1.

(²) JO L 4, p. 10, Ediție specială, 07/vol. 4, p. 184.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 25 aprilie 2012 — Movimondo Onlus/Comisia

(Cauza T-329/05) ⁽¹⁾

(„Clauză compromisorie — Acord-cadru de parteneriat dintre ECHO și organizații umanitare — Acorduri de subvenționare — Suspendarea plăților”)

(2012/C 165/25)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Movimondo Onlus — Organizzazione non governativa di cooperazione e solidarietà internazionale (Roma, Italia) (reprezentați: inițial P. Vitali, G. Verusio, G. M. Roberti și A. Franchi, ulterior P. Vitali, G. Verusio și A. Franchi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: M. Wilderspin și F. Moro, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

În principal, cerere formulată în temeiul articolului 238 CE pentru plata sumelor datorate în temeiul acordurilor de subvenționare și, în subsidiar, cerere de anulare a două scrisori ale Comisiei din datele de 17 iunie 2005 și 27 iulie 2005.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Movimondo Onlus — Organizzazione non governativa di cooperazione e solidarietà internazionale la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 257, 15.10.2005.

Hotărârea Tribunalului din 24 aprilie 2012 — Evropaiki Dynamiki/Comisia

(Cauza T-554/08) ⁽¹⁾

(„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Prestarea de servicii de consiliere în afaceri, în tehnici și în proiecte pentru aplicații informatice ale Uniunii Europene în domeniul taxelor vamale, al accizelor și al fiscalității — Respingerea ofertei unui ofertant — Atribuirea contractului unui alt ofertant — Inadmisibilitate — Acțiune în despăgubire — Criterii de selecție și de atribuire — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere”)

(2012/C 165/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentați: N. Korogiannakis, P. Katsimani și M. Dermitzakis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: inițial N. Bambara și E. Manhaeve, ulterior E. Manhaeve, agenți, asistați de C. Erkelens, avocat)

Obiectul

Pe de o parte, cerere de anulare a Deciziei Comisiei din 26 septembrie 2008 de a nu reține oferta prezentată de consorțiul format de reclamantă și de alte societăți în cadrul procedurii de cerere de ofertă „TAXUD/2007/AO 005” privind prestarea de servicii de consiliere în afaceri, în tehnici și în proiecte pentru aplicații informatice ale Uniunii Europene în domeniul taxelor vamale, al accizelor și al fiscalității (TIMEA) și a oricăror decizii subsecvente, inclusiv cea de a atribui contractul ofertantului reținut, introdusă în temeiul articolelor 225 CE și 230 CE, și, pe de altă parte, cerere de despăgubiri introdusă în temeiul articolelor 225 CE, 235 CE și 288 CE

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 55, 7.3.2009.

Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2012 — Evropaiki Dynamiki/Comisia

(Cauza T-49/09) ⁽¹⁾

(„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură comunitară de cerere de ofertă — Prestare de servicii referitoare la mentenanța și dezvoltarea sistemelor informatice ale Direcției Generale Politică Regională — Respingerea ofertei unui ofertant — Acțiune în anulare — Egalitate de tratament — Obligația de motivare — Încălcarea unor norme fundamentale de procedură — Eroare vădită de apreciere — Răspundere extracontractuală”)

(2012/C 165/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentați: N. Korogiannakis și P. Katsimani, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial N. Bambara și E. Manhaeve, ulterior E. Manhaeve, agenți, asistați de P. Wytinck și B. Hoorelbeke, avocați)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de anulare a deciziei Comisiei din 21 noiembrie 2008 de a nu reține oferta depusă de reclamantă în cadrul cererii de ofertă REGIO-A4-2008-01, având ca obiect mentenanța și dezvoltarea sistemelor informatice ale Direcției Generale Politică Regională (JO 2008/S 117-155067), precum și a deciziei de atribuire a contractului în favoarea altui ofertant și, pe de altă parte, o cerere de daune interese

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. *Obligă Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 90, 18.4.2009.

Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2012 — Würth și Fasteners (Shenyang)/Consiliul

(Cauza T-162/09) (¹)

(„Acțiune în anulare — Dumping — Lipsa afectării individuale — Inadmisibilitate”)

(2012/C 165/28)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Adolf Würth GmbH & Co. KG (Künzelsau, Germania) și Arnold Fasteners (Shenyang) Co. Ltd (Shenyang, China) (reprezentanți: M. Karl și M. Mayer, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial J. P. Hix, agent, asistat de G. Berrisch și de G. Wolf, avocați, ulterior J. P. Hix și B. Driessen, agenți, asistați de G. Berrisch)

Interveniente în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: H. van Vliet și B. Martenczuk, agenți) și European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial J. Bourgeois, Y. van Gerven și E. Wäktare, ulterior J. Bourgeois, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a Regulamentului (CE) nr. 91/2009 al Consiliului din 26 ianuarie 2009 privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză (JO L 340, p. 17)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. *Adolf Würth GmbH & Co. KG și Arnold Fasteners (Shenyang) Co. Ltd suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene și de European Industrial Fasteners Institute AISBL.*
3. *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 167, 18.07.2009.

Hotărârea Tribunalului din 27 aprilie 2012 — De Nicola/BEI

(Cauza T-37/10 P) (¹)

(„Recurs — Funcție publică — Personalul BEI — Evaluare — Promovare — Exercițiul de evaluare și de promovare 2006 — Decizia comitetului de recurs — Întinderea controlului — Asigurare de sănătate — Refuzul suportării unor cheltuieli medicale — Cerere de despăgubire”)

(2012/C 165/29)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: L. Isola, avocat)

Cealaltă parte în proces: Banca Europeană de Investiții (BEI) (reprezentanți: G. Nuvoli și F. Martin, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 30 noiembrie 2009, De Nicola/BEI (F-55/08, nepublicată încă în Repertoriu), având ca obiect anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 30 noiembrie 2009, De Nicola/BEI (F-55/08, nepublicată încă în Repertoriu), în măsura în care prin aceasta se resping, în primul rând, concluziile formulate de domnul Carlo De Nicola privind anularea deciziei comitetului de recurs al Băncii Europene de Investiții (BEI), în al doilea rând, concluziile acestuia privind anularea deciziei de respingere a promovării sale în cadrul exercițiului 2006, precum și a tuturor actelor conexe, ulterioare și prealabile acestei decizii, și, în al treilea rând, concluziile acestuia privind recunoașterea răspunderii BEI din cauza hărțurii pe care ar fi exercitat-o în privința sa și privind repararea prejudiciilor pretinse ca urmare a acestui fapt.
2. Respinge în rest recursul.

3. Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Funcției Publice.
4. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

(¹) JO C 80, 27.3.2010.

Hotărârea Tribunalului din 24 aprilie 2012 — Samskip Multimodal Container Logistics/Comisia

(Cauza T-166/10) (¹)

(„Acțiune în anulare — Decizie prin care se acordă asistență financiară comunitară pentru îmbunătățirea performanțelor de mediu ale sistemului de transport de mărfuri — Programul Marco Polo II — Rezilierea acordului de subvenționare și renunțarea definitivă la proiect — Dispariția interesului de a exercita acțiunea — Nepronunțare asupra fondului”)

(2012/C 165/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Samskip Multimodal Container Logistics BV (s-Gravenzande, Țările de Jos) (reprezentanți: K. Platteau, Y. Maasdam și P. Broers, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Simonsson, agent, asistat de J. Grayston și P. Gjørtler, avocați)

Obiectul

Cererea privind anularea Deciziei C(2010) 580 a Comisiei din 27 ianuarie 2010 privind acordarea asistenței financiare propunerilor depuse, în cadrul procedurii de selecție 2009, în programul Uniunii „pentru îmbunătățirea performanțelor de mediu ale sistemului de transport de mărfuri” (programul Marco Polo II), în măsura în care selectează propunerea TREN/B4/SUB/01-2009 MP-II/6 referitoare la proiectul G2G@2XL pentru o subvenție de 2 190 539 de euro.

Dispozitivul

1. Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra fondului prezentei acțiuni.
2. Comisia Europeană suportă patru cincimi din cheltuielile de judecată efectuate de Samskip Multimodal Container Logistics BV și patru cincimi din propriile cheltuieli de judecată.
3. Samskip Multimodal Container Logistics suportă o cincime din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie și o cincime din propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 209, 31.7.2010.

Hotărârea Tribunalului din 25 aprilie 2012 — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/Consiliul

(Cauza T-509/10) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva Republicii Islamice Iran cu scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Competența Consiliului — Abuz de putere — Intrare în vigoare — Neretroactivitate — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă — Eroare de drept — Noțiunea de susținere a proliferării nucleare — Eroare de apreciere”)

(2012/C 165/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Teheran (Teheran, Iran) (reprezentanți: F. Esclatine și S. Perrotet, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bishop și R. Liudvinavičiute-Cordeiro, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Konstantinidis și É. Cujo, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 668/2010 al Consiliului din 26 iulie 2010 de punere în aplicare a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 423/2007 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 195, p. 25), precum și a Deciziei 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/413 (JO L 281, p. 81) și a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 (JO L, p. 1), în măsura în care aceste acte o privesc pe reclamantă

Dispozitivul

1. Tribunalul nu este competent pentru a se pronunța asupra celui de al doilea aspect al primului motiv.
2. Anulează, în măsura în care privesc societatea Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Teheran:

— Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC;

- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2010 al Consiliului din 26 iulie 2010 de punere în aplicare a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 423/2007 privind măsuri restrictive împotriva Iranului;
- Decizia 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/413;
- Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului nr. 423/2007.
3. Efectele Deciziei 2010/413, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2010/644, sunt menținute în ceea ce privește societatea Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Teheran, de la intrarea sa în vigoare, în a douăzecea zi de la publicarea sa în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, până când anularea Regulamentului nr. 961/2010 începe să producă efecte.
4. Consiliul Uniunii Europene suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și cheltuielile de judecată efectuate de Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Teheran.
5. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 346, 18.12.2010.

Hotărârea Tribunalului din 25 aprilie 2012 — Brainlab/OAPI (BrainLAB)

(Cauza T-326/11) (¹)

[„**Marcă comunitară — Marca comunitară verbală BrainLAB — Lipsa cererii de reînnoire a înregistrării mărcii — Radierea mărcii la expirarea înregistrării — Cerere de restitutie in integrum — Articolul 81 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009**”]

(2012/C 165/32)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Brainlab AG (Feldkirchen, Germania) (reprezentant: J. Bauer, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: R. Manea, agent)

Obiectul

A acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 15 aprilie 2011 (cauza R 1596/2010-4), privind cererea de restitutie in integrum și cererea de reînnoire a înregistrării mărcii BrainLAB introduse de reclamantă.

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 15 aprilie 2011 (cauza R 1596/2010-4).
2. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 269, 10.9.2011.

Hotărârea Tribunalului din 24 aprilie 2012 — Leifheit/OAPI (EcoPerfect)

(Cauza T-328/11) (¹)

[„**Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale EcoPerfect — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009**”]

(2012/C 165/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Leifheit AG (Nassau, Germania) (reprezentant: G. Hasselblatt, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: K. Klüpfel, agent)

Obiectul

A acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 31 martie 2011 (cazul R 1658/2010-1) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal EcoPerfect ca marcă comunitară

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Leifheit AG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 269, 10.9.2011.

Acțiune introdusă la 12 aprilie 2012 — AX/Consiliul

(Cauza T-196/11)

(2012/C 165/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: AX (Polotsk, Belarus) (reprezentant: M. Michalaukas, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei 2011/69/PESC a Consiliului din 31 ianuarie 2011 de modificare a Deciziei 2010/639/PESC a Consiliului privind măsurile restrictive împotriva anumitor funcționari din Belarus, în măsura în care îl privește pe reclamant;
- anularea Regulamentului nr. 84/2011 al Consiliului din 31 ianuarie 2011 de modificare a Regulamentului nr. 765/2006 privind măsurile restrictive împotriva președintelui Lukașenko și anumitor funcționari din Belarus, în măsura în care îl privește pe reclamant;
- anularea Deciziei de punere în aplicare 2011/174/PESC a Consiliului din 21 martie 2011 privind punerea în aplicare a Deciziei 2010/639/PESC privind măsurile restrictive împotriva anumitor funcționari din Belarus, în măsura în care îl privește pe reclamant;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare nr. 271/2011 al Consiliului din 21 martie 2011 privind punerea în aplicare a articolului 8a alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 765/2006 privind măsurile restrictive împotriva președintelui Lukașenko și anumitor funcționari din Belarus, în măsura în care îl privește pe reclamant;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o motivare insuficientă și pe o încălcare a dreptului la apărare, întrucât motivarea actelor atacate nu permite reclamantului să conteste validitatea lor în fața Tribunalului și nu permite acestuia din urmă să își exercite controlul cu privire la legalitatea actelor în cauză.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de apreciere, întrucât actele atacate nu sunt justificate în fapt.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe nerespectarea principiului proporționalității, în special în ceea ce privește restricționarea intrării pe teritoriul Uniunii Europene și a tranzitării acestuia.

Acțiune introdusă la 5 martie 2012 — Bial — Portela/OAPI — Probiotal (PROBIAL)

(Cauza T-113/12)

(2012/C 165/35)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Bial — Portela & Ca, SA (São Mamede do Coronado, Portugalia) (reprezentanți: B. Braga da Cruz și J. Pimenta, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Probiotal SpA (Novara, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 20 decembrie 2011 în cauza R 1925/2010-4;
- obligarea pârâtului la respingerea înregistrării mărcii comunitare nr. 2408128 „PROBIAL” și
- obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca figurativă albastru închis și albastru deschis „PROBIAL” pentru produse din clasele 1, 5 și 31 — cerere de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 2408128.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: înregistrarea portugheză nr. 155284 a mărcii verbale „Bial” pentru produse din clasa 5; marca „Bial” este de notorietate în Portugalia; înregistrarea comunitară nr. 1400183 a mărcii figurative în alb și negru „Bial” pentru produse și servicii din clasele 3, 5 și 42; înregistrarea spaniolă nr. 2026481 a mărcii figurative în alb și negru „Bial” pentru servicii din clasa 35; înregistrarea internațională nr. 490635 a mărcii cu caractere standard „Bial” pentru produse din clasa 5; insigna comercială nr. 868 pentru semnul figurativ „Bial”; denumirea comercială nr. 35157 pentru termenul „Bial”; logotipul nr. 951 al semnului figurativ „Bial”.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a apreciat în mod greșit că mărcile în cauză nu sunt atât de similare încât să poată fi confundate.

Acțiune introdusă la 8 martie 2012 — Bode Chemie/OAPI — Laros (sterilina)

(Cauza T-114/12)

(2012/C 165/36)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: Bode Chemie GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentant: N. Aicher, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Laros Srl (Cremona, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 16 ianuarie 2012 în cauza R 2423/2010-4; și

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor efectuate în procedura căii de atac la OAPI

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține elementele verbale „sterilina” în culorile alb și roșu pentru produse din clasele 3 și 5 — marca comunitară solicitată nr. 8120032

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca comunitară „STERILLIUM” nr. 221168, pentru produse din clasa 5; marca comunitară figurativă în culorile albastru și alb „BODE Sterillium” nr. 6262257, pentru produse din clasa 5

Decizia diviziei de opoziție: respinge în întregime opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât, contrar opiniei

camerei de recurs, o apreciere globală a criteriilor relevante privind identitatea și/sau similitudinea dintre produse, similitudinea dintre semne și caracterul distinctiv al mărcii pe care se întemeiază opoziția determină un risc de confuzie pentru public.

Acțiune introdusă la 5 martie 2012 — USFSPEI și Loescher/Consiliul

(Cauza T-119/12)

(2012/C 165/37)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Union syndicale fédérale des services publics européens et internationaux (USFSPEI) (Bruxelles, Belgia) și Bernd Loescher (Rhode Saint Genèse, Belgia) (reprezentanți: A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal și D. Abreu Caldas, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei 2011/866/UE a Consiliului din 19 decembrie 2011 privind propunerea Comisiei pentru un regulament al Consiliului de ajustare, începând cu 1 iulie 2011, a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și a coeficienților corectori aferenți;

— oblierea Consiliului la plata către reclamantul Loescher, precum și către ceilalți funcționari și agenți ai Uniunii Europene, a arieratelor din remunerații și pensii la care au dreptul de la 1 iulie 2011, majorate cu dobânzile moratorii, calculate de la scadența arieratelor datorate, la rata stabilită de BCE pentru operațiunile principale de refinanțare, majorate cu două puncte;

— obligarea Consiliului la plata către USF și către reclamant a unui euro simbolic, drept despăgubire pentru daunele morale suferite ca urmare a greșelii de serviciu săvârșite prin adoptarea Deciziei 2011/866/UE a Consiliului din 19 decembrie 2011;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantii invocă două motive, întemeiate:

- pe de o parte, pe o încălcare a articolelor 64, 65 și 65a din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, a articolelor 1 și 3 din anexa XI la acesta, a principiilor cooperării loiale și coerenței, care decurg din articolul 4 alineatul (3) TUE, precum și a principiilor încrederii legitime și a obligațiilor care decurg din adagiul *patere legem quam ipse fecisti* și
- pe de altă parte, pe o încălcare a deciziei Consiliului din 23 iunie 1981 de instituire a procedurii de concertare tripartite prin neasigurarea aducerii efective a punctelor de vedere ale personalului și ale autorităților administrative la cunoștința reprezentanților statelor membre anterior adoptării deciziei în litigiu.

Acțiune introdusă la 9 martie 2012 — Shahid Beheshti University/Consiliul

(Cauza T-120/12)

(2012/C 165/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Shahid Beheshti University (Teheran, Iran) (reprezentant: J. M. Thouvenin, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei 2011/299/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 în măsura în care se referă la reclamantă;
 - declararea faptului că Decizia 2010/413/PESC din 26 iulie 2010 nu este aplicabilă reclamantei în conformitate cu articolul 277 TFUE;
 - anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 503/2011 al Consiliului din 23 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010, în măsura în care se referă la reclamantă;
 - declararea faptului că Regulamentul (UE) nr. 961/2010 nu este aplicabil reclamantei în conformitate cu articolul 277 TFUE;
 - anularea Deciziei 2011/783/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 în măsura în care se referă la reclamantă;
 - anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1245/2011 al Consiliului din 1 decembrie 2011 în măsura în care se referă la reclamantă;
- anularea deciziei cuprinse în scrisoarea Consiliului adresată reclamantei la 5 decembrie 2011 și
 - obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv întemeiat pe lipsa temeiului legal al Deciziei 2010/413/PESC, care ar reprezenta temeiul juridic al Deciziei 2011/299/PESC, precum și pe încălcarea tratatelor și a dreptului internațional. Prin urmare, Decizia 2010/413/PESC ar trebui să fie considerată inaplicabilă în ceea ce privește reclamanta.
2. Al doilea motiv întemeiat pe lipsa temeiului legal al Regulamentului nr. 961/2010, care ar reprezenta temeiul juridic al Regulamentului de punere în aplicare nr. 503/2011. Reclamanta susține că articolul 215 TFUE nu poate reprezenta temeiul de drept al Regulamentului nr. 961/2010 întrucât Decizia 2010/413/PESC, pe care acesta urmărește să o pună în aplicare în ordinea internă a Uniunii, nu a fost adoptată în conformitate cu capitolul 2 din titlul V al TUE. Prin urmare, Regulamentul nr. 961/2010 ar trebui să fie declarat inaplicabil în ceea ce privește reclamanta.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 215 TFUE în cadrul procedurii de înscriere a reclamantei în anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010 de către Regulamentul de punere în aplicare nr. 503/2011.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea, de către Decizia 2011/299/PESC și de către Regulamentul de punere în aplicare nr. 503/2011, a dreptului la apărare, a dreptului la o bună administrare și a dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă, întrucât Consiliul nu a respectat dreptul de a fi ascultat, obligația de notificare și obligația de a oferi o motivare suficientă.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității.
6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la respectarea proprietății.
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe faptul că înscrierea reclamantei pe lista entităților sancționate ar fi rezultatul unei erori de fapt, întrucât reclamanta nu ar fi, în calitate de universitate publică dotată cu personalitate juridică fără reprezentarea ministerului apărării și a susținerii logistice a forțelor armate în organul de conducere, nici deținută sau controlată de acest minister, nici implicată în activități de cercetare științifică privind armele nucleare.

A acțiune introdusă la 19 martie 2012 — ActionSportGames/OAPI — FN Herstal (SCAR)**(Cauza T-122/12)**

(2012/C 165/39)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: daneza***Părțile***Reclamantă:* ActionSportGames A/S (Humblebæk, Danemarca) (reprezentant: W. Rebernik, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)*Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* FN Herstal SA (Herstal, Belgia)**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei pronunțate de OAPI la 12 ianuarie 2012 în cauza R 2096/2010-1;
- confirmarea deciziei pronunțate de divizia de opoziție la 24 septembrie 2010 (cauza B 1 344 904);
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente*Solicitantul mărcii comunitare:* ActionSportGames A/S*Marca comunitară vizată:* marca verbală „SCAR” pentru produse din clasa 28 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 5 750 054*Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției:* FN Herstal SA*Marca sau semnul invocat:* marca verbală belgiană „SCAR” neînregistrată pentru produse din clasele 13 și 28*Decizia diviziei de opoziție:* respingerea opoziției*Decizia camerei de recurs:* anularea deciziei diviziei de opoziție și retrimiterarea cauzei acesteia*Motivele invocate:* reclamanta arată că nu există risc de confuzie între mărcile în conflict, dat fiind că produsele în cauză sunt fundamental diferite, produsele FN Herstal fiind adevărate arme de uz militar în timp ce produsele reclamantei sunt reproduceri de arme și jucării concepute pentru sport și jocuri.**A acțiune introdusă la 22 martie 2012 — Free/OAPI — Noble Gaming (FREEEVOLUTION TM)****(Cauza T-127/12)**

(2012/C 165/40)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza***Părțile***Reclamantă:* Free (Paris, Franța) (reprezentant: Y. Coursin, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)*Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Noble Gaming Ltd (Praga, Republica Cehă)**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 13 decembrie 2011, în cauza R 2326/2010-2;
- constatarea faptului că mărcile anterioare invocate, în special marca verbală franceză FREE nr. 1734391, sunt similare mărci contestate „FREEEVOLUTION TM”, în sensul articolului 8 alineatul (1) litera (b) și *a fortiori* în sensul articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009;
- constatarea faptului că cererea de înregistrare a mărcii contestate trebuie respinsă, în temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (b) și *a fortiori* în temeiul articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009; și
- obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât în fața Tribunalului, cât și în fața OAPI.

Motivele și principalele argumente*Solicitantul mărcii comunitare:* cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.*Marca comunitară vizată:* marca figurativă care cuprinde elementul verbal „FREEEVOLUTION TM”, pentru produse și servicii din clasele 9, 41 și 42 — marca comunitară solicitată nr. 8206443.*Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției:* reclamanta.

Marca sau semnul invocat: marca figurativă franceză „free LA LIBERTÉ N'A PAS DE PRIX” nr. 99785839, pentru produse și servicii din clasele 9 și 38; marca verbală franceză „FREE” nr. 1734391; marca verbală franceză „FREE MOBILE” nr. 73536224, pentru produse din clasa 9; denumirea socială „FREE”, utilizată în comerț în Franța; numele de domeniu „FREE.FR” utilizat în comerț.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în totalitate.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât trebuie să se efectueze o diferențiere în aprecierea similitudinii semnelor în sensul fiecăruia dintre aceste articole; încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, deoarece există un risc de confuzie între mărcile în conflict; și încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât există o legătură între mărcile „FREE” și „FREEVOLUTION TM” astfel încât s-ar aduce atingere mărcii de renume „FREE” ca urmare a existenței mărcii contestate.

Acțiune introdusă la 23 martie 2012 — Spa Monopole/OAPI — Orly International (SPARITUAL)

(Cauza T-131/12)

(2012/C 165/41)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgia) (reprezentanți: L. De Brouwer, E. Cornu și É. De Gryse, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Orly International, Inc. (Van Nuys, Statele Unite)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 9 ianuarie 2012 în cauza R 2396/2010-1;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „SPARITUAL” pentru produse din clasa 3 — marca comunitară solicitată nr. 3631884

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: înregistrările Benelux ale mărcilor verbale „SPA” și „Les Thermes de Spa” pentru produse și servicii din clasele 3, 32 și 42

Decizia diviziei de opoziție: respinge cererea de înregistrare a mărcii comunitare

Decizia camerei de recurs: anulează decizia atacată și respinge opoziția

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 la evaluarea renumelui mărcii verbale „SPA” din clasa 32 și încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 la evaluarea riscului de a se obține un profit necuvenit din renumele mărcii „SPA”.

Acțiune introdusă la 23 martie 2012 — Scooters India/OAPI — Brandconcern (LAMBRETTA)

(Cauza T-132/12)

(2012/C 165/42)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Scooters India Ltd (Sarojini Nagar, India) (reprezentant: B. Brandreth, Barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Brandconcern BV (Amsterdam, Țările de Jos)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 12 ianuarie 2012 în cauza R 2308/2010-1, în măsura în care prin aceasta a fost respinsă calea de atac a reclamantei împotriva deciziei de decădere din drepturi a titularului mărcii pentru produsele din clasele 6 și 7 pentru care era înregistrată, și
- obligarea pârâtului la plata către reclamantă a cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurilor în fața camerei de recurs și a Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de decădere: marca verbală „LAMBRETTA” pentru produse din clasele 6, 7 și 28 — înregistrarea mărcii comunitare nr. 1618982.

Titularul mărcii comunitare: reclamanta.

Partea care solicită decăderea din drepturi a titularului mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Motivarea cererii de decădere: reclamanta și-a întemeiat cererea pe articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului.

Decizia diviziei de anulare: dispune decăderea din drepturi a titularului mărcii comunitare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: reclamanta susține că, în aprecierea elementelor de probă potrivit articolului 51 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, camera de recurs a săvârșit trei erori. Dacă aceasta ar fi aplicat în mod corect regulile rezultate din Hotărârea Tribunalului din 29 septembrie 2011, *New Yorker SHK Jeans/OAPI — Vallis K. — Vallis A. (FISHBONE)* (T-415/09, nepublicată încă în Repertoriu) și/sau din Ordonanța Curții din 27 ianuarie 2004, *La Mer Technology (C-259/02, Rec., p. I-1159)* și/sau ar fi reexaminat elementele de probă, ar fi statuat că marca făcuse obiectul unei utilizări serioase pentru produsele din clasele 6 și 7, cu consimțământul reclamantei.

Acțiune introdusă la 26 martie 2012 — Ben Ali/Consiliul

(Cauza T-133/12)

(2012/C 165/43)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Franța) (reprezentant: A. de Saint Remy, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- adoptarea unei măsuri de organizare a procedurii în temeiul articolului 64 din Regulamentul de procedură, prin care să se dispună obligarea Comisiei la divulgarea „tuturor documentelor referitoare la adoptarea” regulamentului atacat;
- anularea regulamentului atacat în măsura în care se referă la reclamant;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata către reclamant a sumei globale de 50 000 de euro pentru repararea tuturor prejudiciilor cauzate;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata către reclamant a sumei de 7 500 de euro pentru cheltuielile sale legate de apărare efectuate pentru susținerea prezentei cereri introductive, potrivit articolului 91 din Regulamentul de procedură, cu titlu de cheltuieli recuperabile;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata integrală a cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea introductivă formulată, reclamantul solicită, pe de o parte, anularea Deciziei 2012/50/PESC a Consiliului din 27 ianuarie 2012 de modificare a Deciziei 2011/72/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia ⁽¹⁾ și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care reclamantul apreciază că l-a suferit.

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cadrul cauzei T-301/11, *Ben Ali/Consiliul* ⁽²⁾.

⁽¹⁾ JO L 27, p. 11.

⁽²⁾ JO 2011, C 226, p. 29.

Acțiune introdusă la 28 martie 2012 — Wehmeyer/OAPI — Cluett, Peabody (Fairfield)

(Cauza T-139/12)

(2012/C 165/44)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Wehmeyer GmbH & Co. KG (Aachen, Germania) (reprezentant: C. Weil, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Cluett, Peabody & Co. Inc. (New York, Statele Unite)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 19 ianuarie 2012 pronunțate în cauza R 2509/2010-1;
- respingerea opoziției introduse de cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs împotriva cererii de înregistrare a mărcii comunitare „Fairfield” și
- obligarea OAPI și a celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura căii de atac.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „Fairfield” pentru produse din clasele 3, 14, 18 și 25 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 6294342.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat: marca figurativă comunitară „FAIRFIELD BY ARROW” înregistrată sub nr. 3079481 pentru produse din clasa 25.

Decizia diviziei de opoziție: respinge în parte cererea de înregistrare a mărcii contestate.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a constatat în mod eronat existența unui risc de confuzie între cele două mărci.

A acțiune introdusă la 28 martie 2012 — Teva Pharma și Teva Pharmaceuticals Europe/EMA

(Cauza T-140/12)

(2012/C 165/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Teva Pharma BV (Utrecht, Țările de Jos) și Teva Pharmaceuticals Europe BV (Utrecht, Țările de Jos) (reprezentanți: D. Anderson, QC (Queen’s Counsel), K. Bacon, Barrister, G. Morgan și C. Drew, Solicitors)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea deciziei Agenției Europene pentru Medicamente, cuprinsă în scrisoarea acesteia din 24 ianuarie 2012, de refuz al admiterii cererii reclamantelor de acordare a unei autorizații de comercializare;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă un motiv, întemeiat pe faptul că refuzul de a aproba cererea lor de autorizare a unei versiuni generice a unui produs medicamentos orfan este contrar articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 141/2000⁽¹⁾, interpretat în mod corespunzător. În special, este contrară cuprinsului și sensului articolului 8, precum și politicii care stă la baza acestei reglementări și a lucrărilor sale pregătitoare,

excluderea unei versiuni generice a unui produs medicamentos orfan de pe piață pentru o durată mai mare decât perioada de zece ani prevăzută la articolul 8 alineatul (1) din regulamentul menționat. Reclamantele susțin de asemenea că articolul 8 alineatul (3) permite ca o autorizație de comercializare a unui produs medicamentos similar să fie acordată în cursul acestei perioade de zece ani, prin derogare de la alineatul (1), în anumite circumstanțe precise. O astfel de autorizație nu ar trebui, cu toate acestea, să aibă efectul de a extinde perioada de exclusivitate pe piață de zece ani a produsului medicamentos orfan inițial.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 141/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 1999 privind produsele medicamentoase orfane (JO L 18, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 233).

A acțiune introdusă la 26 martie 2012 — Pro-Duo/OAPI — El Corte Inglés (GO!)

(Cauza T-141/12)

(2012/C 165/46)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Pro-Duo (Gent, Belgia) (reprezentant: T. Alkin, Barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Suspendarea procedurii până la finalizarea procedurii de anulare nr. 5011 C;

— anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 19 ianuarie 2012 adoptate în cauza R 1373/2011-4, în măsura în care aceasta a refuzat să suspende procedura până la finalizarea procedurii de anulare, sau anularea deciziei în întregime și

— obligarea persoanei care a formulat opoziția la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Reclamanta

Marca comunitară vizată: Marca figurativă reprezentată în culorile negru, alb și gri „GO!” pentru produse din clasa 3 — cererea de înregistrare a unei mărcii comunitare nr. 8859712

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: Înregistrarea mărcii comunitare nr. 6070981 a mărcii figurative „GO GLORIA ORTIZ” pentru produse din clasa 3

Decizia diviziei de opoziție: Admite opoziția

Decizia camerei de recurs: Respinge calea de atac

Motivele invocate: Camera de recurs a OAPI a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a suspendat procedura; pe de altă parte, încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a stabilit în mod greșit că exista un risc de confuzie între cele două mărci.

Ațiune introdusă la 30 martie 2012 — Aventis Pharmaceuticals/OAPI — Fasel (CULTRA)

(Cauza T-142/12)

(2012/C 165/47)

Limba în care a fost formulată ațiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Aventis Pharmaceuticals, Inc. (New Jersey, Statele Unite) (reprezentant: R. Gilbert, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Fasel Srl (Bologna, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 26 ianuarie 2012 în cauza R 2478/2010-1;
- realizarea unei aprecieri motivate cu privire la similitudinea semnelor, în cazul în care camera de recurs a ținut seama de faptele și criteriile corecte, și
- obligarea părții care va cădea în pretenții la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în prezenta procedură și în procedurile anterioare.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „CULTRA” pentru produse din clasa 10 — cerere de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 7534035.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: înregistrarea cehă nr. 301724 a mărcii verbale „SCULPTRA” pentru produse și servicii din clasele 5, 10 și 44; înregistrarea germană nr. 30406574 a mărcii verbale „SCULPTRA” pentru produse și servicii din clasele 5, 10 și 44; înregistrarea finlandeză nr. 233638 a mărcii verbale „SCULPTRA” pentru produse și servicii din clasele 5, 10 și 44; înregistrarea nr. 2355273 din Regatul Unit a mărcii verbale „SCULPTRA” pentru produse și servicii din clasele 5, 10 și 44; înregistrarea maghiară nr. 183214 a mărcii verbale „SCULPTRA” pentru produse și servicii din clasele 5, 10 și 44.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în totalitate.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea normei 50 din Regulamentul nr. 2868/95 al Comisiei și a articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs: (i) și-a întemeiat raționamentul și decizia pe un fapt care nu a fost invocat sau susținut de părți și la care nu s-a făcut referire în decizia atacată, și anume faptul că semnul atacat va fi perceput în primul rând sau exclusiv ca „ULTRA” însoțit de un element figurativ rotunjit; (ii) nu a luat în considerare argumente și dovezi importante susținute de reclamantă, referitoare la similitudinea conceptuală, nu a comparat în mod corect semnele sub aspectul impresiei globale și, prin urmare, nu a aplicat regula comparației globale, astfel cum a fost definită de Curte; (iii) nu a efectuat o evaluare a riscului de confuzie bazându-se exclusiv pe faptele prezentate în fața sa și (iv) nu a luat în considerare într-un mod legitim interdependența factorilor globali relevanți, în special identitatea sau similitudinea produselor și a serviciilor și similitudinea dintre semne.

Ațiune introdusă la 30 martie 2012 — Germania/Comisia

(Cauza T-143/12)

(2012/C 165/48)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezenți: T. Henze, K. Petersen și U. Soltész, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 din Decizia C(2012) 184 final a Comisiei din 25 ianuarie 2012 privind ajutorul de stat C 36/2007 (ex NN 25/2007) acordat de Germania în favoarea Deutsche Post AG;
- anularea articolelor 4-6 din decizia menționată și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă zece motive.

1. Primul motiv: încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât Comisia a constatat că „subvenția pentru pensii” a favorizat o întreprindere

Potrivit reclamantei, „subvenția pentru pensii” a fost acordată direct Fondului de Pensii al Funcționarilor Poștei și indirect pensionarilor, foști angajați ai poștei, astfel că nu a fost acordată unei întreprinderi. Deutsche Post AG nu a beneficiat nici de vreun ajutor indirect.

2. Al doilea motiv: încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât Comisia a constatat că „subvenția pentru pensii” a compensat costurile care trebuiau să fie suportate „în mod normal” de întreprinderi

Reclamanta consideră că prin „subvenția pentru pensii” se compensează în integralitate costuri sociale deosebit de ridicate care nu ar trebui să fie suportate „în mod normal” de întreprinderi. Totodată, costurile compensate prin această subvenție reprezintă o „obligație specială” în sensul Hotărârii Danske Busvognmænd (1).

3. Al treilea motiv: încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE [în subsidiar a articolului 107 alineatul (3) TFUE], întrucât Comisia a luat în considerare veniturile realizate din tarifele reglementate

Reclamanta consideră că „avantajul comparativ” nu rezultă din „subvenția pentru pensii”, fiind independent de aceasta. „Avantajul comparativ” rezultă din tarifele reglementate și, prin urmare, din alte resurse decât cele de stat (Hotărârea PrussenElektra (2)). Costurile nu fac obiectul unei duble compensări. Prin urmare, niciun „ajutor” nu poate fi declarat incompatibil cu piața internă și nu poate fi recuperat. Comisia invocă existența unui „ajutor” numai pentru a putea preleva retroactiv veniturile realizate de Deutsche Post AG.

4. Al patrulea motiv: încălcarea articolelor 107 și 108 TFUE, precum și a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 (3), întrucât Comisia a dispun în mod nelegal, în cadrul unei proceduri privind un ajutor de stat, prelevarea veniturilor realizate din tarifele reglementate, săvârșind astfel un abuz de putere și de procedură

Comisia ar putea preleva în mod legal veniturile în această formă numai în cadrul Regulamentului (CE) nr. 1/2003 (4), iar nu în cadrul unei proceduri privind un ajutor de stat.

5. Al cincilea motiv: încălcarea articolelor 107 și 108 TFUE, precum și a Regulamentului nr. 659/1999, întrucât Comisia a inițiat în mod nelegal procedura privind un ajutor de stat împotriva unei „subvenții încrucișate”, săvârșind astfel un abuz de putere și de procedură

Reclamanta susține că pretinsa „subvenție încrucișată” provine din tarifele reglementate, adică din alte resurse decât cele de stat, și nu poate fi considerată, așadar, un ajutor de stat. O astfel de „subvenție încrucișată” nu poate face obiectul unei proceduri privind un ajutor de stat.

6. Al șaselea motiv: încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE [în subsidiar a articolului 107 alineatul (3) TFUE], întrucât Comisia a efectuat calcule eronate cu ocazia comparării costurilor sociale

Reclamanta arată că valoarea de referință stabilită de Comisie în funcție de contribuțiile salariaților este prea ridicată, dat fiind faptul că în dreptul german în materie de asigurări sociale, angajatorul suportă numai obligațiile patronale. Deoarece Comisia a inclus contribuțiile salariaților în salariul de bază („salariul brut fictiv”), includerea acelorași contribuții în valoarea de referință determină o dublă contabilizare. În plus, majorarea bazei de calcul salariale nu este corectă, deoarece retribuiția funcționarilor poștei a fost superioară nivelului salariului concurenților din sectorul privat.

7. Al șaptelea motiv: încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE [în subsidiar a articolului 107 alineatul (3) TFUE], întrucât Comisia a constatat că, și pentru perioada 1995-2002, „subvenția pentru pensii” reprezintă un ajutor (incompatibil cu piața internă)

8. Al optulea motiv: încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a articolului 1 litera (b) punctul i) din Regulamentul nr. 659/1999, întrucât Comisia a constatat că subvenția pentru pensii reprezintă un ajutor nou

Potrivit reclamantei, constatările Comisiei se bazează pe o greșită apreciere a situației de fapt.

9. Al nouălea motiv: încălcarea articolului 14 alineatul (1) și a articolului 7 alineatul (5) din Regulamentul nr. 659/1999, întrucât Comisia a obligat Germania să recupereze ajutorul (articolul 4 alineatul 1 din decizia atacată) și să prevină orice avantaj comparativ ulterior (articolul 4 alineatul 4 din decizia atacată), în condițiile în care aceste măsuri sunt necunoscute în dreptul ajutoarelor de stat

Reclamanta susține că recuperarea prevăzută la articolul 4 alineatul 1 din decizia atacată nu are ca obiect „ajutorul”, ci veniturile pe Deutsche Post AG le-a realizat din tarifele reglementate ale serviciilor de curierat. Potrivit reclamantei, dispoziția de încetarea a încălcării nu poate fi executată prin reducerea „ajutorului”. Astfel, o reducere a „subvenției pentru pensii” nu ar avea nici un efect asupra valorii „avantajului comparativ”. Încetarea încălcării impusă la articolul 4 alineatul 4 din decizia atacată presupune o modificarea a reglementării prețurilor și aduce astfel atingerii suveranității de reglementare a reclamantei.

10. Al zecelea motiv: prin inacțiunea sa și prin durata excesivă a procedurii, Comisia a încălcat articolul 6 TUE, articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, articolul 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, principiul bunei administrări, precum și articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999

- (¹) Hotărârea Curții din 16 martie 2004, Danske Busvognmænd/Comisia (T-157/01, Rec., p. II-917).
 (²) Hotărârea Curții din 13 martie 2001, PreussenElektra (C-379/98, Rec., p. I-2099).
 (³) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 8/vol. 01, p. 41).
 (⁴) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003 L 1, p. 1, Ediție specială, 8/vol. 01, p. 167 și rectificarea în Ediție specială, 8/vol. 04, p. 269).

Acțiune introdusă la 29 martie 2012 — Bayerische Motoren Werke/OAPI (ECO PRO)

(Cauza T-145/12)

(2012/C 165/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Bayerische Motoren Werke AG (München, Germania) (reprezentant: C. Onken, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 18 ianuarie 2012 în cauza R 1418/2011-4;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „ECO PRO” pentru bunuri din clasele 9 și 12 — înregistrarea internațională (IR) nr. W 1059979

Decizia examinatorului: refuză protecția înregistrării internaționale care desemnează Uniunea Europeană

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a reținut în mod greșit că înregistrarea internațională a mărcii reclamantei era lipsită de caracter distinctiv în sensul acestui articol.

Acțiune introdusă la 30 martie 2012 — Wunsche Handelsgesellschaft International/Comisia

(Cauza T-147/12)

(2012/C 165/50)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Wunsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG (Hamburg, Germania) (reprezențanți: K. Landry și G. Schwendinger, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită:

— Anularea Deciziei REM 02/2009 a Comisiei din 16 septembrie 2011 [C(2011) 6393 final];

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei REM 02/2009 a Comisiei din 16 septembrie 2011 [C(2011) 6393 final] prin care s-a constatat că remiterea drepturilor de import nu este justificată într-un caz determinat privind importuri de cutii de conserve de ciuperci din specia *Agaricus* provenite din China, efectuate de reclamantă în anii 2004 și 2006.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

1. Încălcarea articolului 220 alineatul (2) litera (b) din Codul Vamal

— Reclamanta exprimă dubii cu privire la aprecierea Comisiei potrivit căreia autoritățile germane au săvârșit o eroare în prezenta cauză.

— Cel puțin, reclamanta nu sesizează deloc (pretinsa) eroare. Reclamantei care a acționat cu bună-credință și este experimentată nu i se poate imputa încălcarea obligației de diligență. Având în vedere complexitatea situației juridice și practica îndelungată a autorităților germane, reclamanta ar putea invoca încrederea legitimă

2. Încălcarea articolului 239 din Codul Vamal

— Comisia a săvârșit o eroare de drept procedural, întrucât prin simpla trimitere la respingerea prevăzută în temeiul articolului 220 alineatul (2) litera (b) din Codul Vamal și fără a efectua o analiză independentă a respins în mod sumar și remiterea drepturilor de import conform articolului 239 din Codul Vamal.

— În plus, Comisia ar fi săvârșit și o eroare de drept material, întrucât nu a recunoscut că în prezenta cauză ar exista „circumstanțe speciale” prevăzute la articolul 239 din Codul Vamal și că ar fi fost îndeplinite condițiile pentru remiterea drepturilor în temeiul acestei dispoziții.

3. Încălcarea principiilor generale de drept

— Reclamanta impută Comisiei că prin adoptarea deciziei atacate a încălcat principiile de drept primar ale protecției încrederii legitime, proporționalității, bunei administrări și egalității de tratament.

Acțiune introdusă la 4 aprilie 2012 — Deutsche Post/Comisia

(Cauza T-152/12)

(2012/C 165/51)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Post AG (Bonn, Germania) (reprezentanți: J. Sedemund, T. Lübbig și M. Klasse, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea articolelor 1, 2, 4, 5 și 6 din Decizia din 25 ianuarie 2012 a Comisiei Europene privind ajutorul C 36/2007 (ex NN 25/2007) acordat de Germania către Deutsche Post AG (documentul Comisiei nr. C(2012) 184 final),

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă în total 13 motive:

A. În susținerea pretențiilor privind nulitatea articolelor 1, 4, 5 și 6 din Decizia Comisiei din 25 ianuarie 2012, reclamanta invocă 10 motive:

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE

— prin aprecierea, în mod eronat și cu încălcarea jurisprudenței „Combus”⁽¹⁾ a Curții, drept ajutor de stat a finanțării parțiale a Pensions-Altlasten (un fond de pensii), preluat de la o fostă întreprindere de stat.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a articolului 1 litera (b) punctul (i) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999⁽²⁾

— prin aprecierea în mod eronat drept ajutor „nou” a finanțării parțiale a Pensions-Altlasten.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE.

— prin considerarea în mod eronat a reglementării sarcinilor fiscale ca fiind un element de ajutor contrar jurisprudenței Curții „PreussenElektra”⁽³⁾, precum și prin ignorarea obiecției privind o simplă (presupusă) incorectă alocare a costurilor între două grupe de produse ca fiind un element de ajutor.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe lipsa de competență și pe o eroare de apreciere, precum și pe încălcarea principiului nediscriminării și a obligației de cooperare loială cu statele membre

— printr-o intervenție retroactivă referitoare la reglementarea națională privind sarcinile fiscale, deși această reglementare este cunoscută de mult timp și cu încălcarea întregii practici decizionale de până în prezent a Comisiei

5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatele (1) și (3) TFUE.
- prin determinarea eronată a contribuțiilor la asigurările sociale plătite de concurenții privați (denumit în continuare criteriul „benchmark”), precum și printr-o creștere fictivă a indemnizației efectiv încasate de funcționari ca bază de calcul pentru aplicarea criteriului „benchmark”.
6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 296 TFUE
- prin faptul că cuprinsul extrem de întins al deciziei contestate este parțial neclar, contradictoriu sau incomprehensibil și nu este evidentă legătura dintre părțile individuale.
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe încălcarea principiului legalității sancțiunilor și a articolului 107 alineatul (1) TFUE
- prin descrierea contradictorie și insuficient de clară a modului de calcul a sumelor rambursabile.
8. Al optulea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la o „un proces cu o durată rezonabilă” ca parte a dreptului la „bună administrare” conform articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta drepturilor fundamentale”), precum și pe încălcarea articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999
- printr-o procedură legală întinsă pe mai mult de 12 ani între momentul deciziei de deschidere în 1999 și decizia contestată din 25 ianuarie 2012.
9. Al nouălea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la „bună administrare” care rezultă din articolul 41 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale, precum și pe încălcarea articolului 15 din Regulamentul nr. 659/1999
- prin inacțiunea totală în legătură cu reglementarea sarcinilor fiscale potrivit articolului 20 alineatul (2) PostG, cu privire la care Comisia a avut cunoștință cel târziu în 1999, deși abia după 11 ani a făcut obiectul procedurii prin decizia de extindere din 10 mai 2011.
10. Al zecelea motiv întemeiat pe încălcarea principiilor fundamentale protejate al protecției securității juridice, al încrederii legitime și al bunei administrări, precum și pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999
- prin nerecunoașterea naturii de act prin care se finalizează procedura al Deciziei din 2002 care, contrar obligației imperative prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, nu a statuat „în mod definitiv” în privința măsurilor de stat care au făcut obiectul procedurii și printre care s-ar fi numărat și costurile legate de pensii.
- B. În susținerea nulității articolului 2 din Decizia din 25 ianuarie 2012 a Comisiei, reclamanta invocă alte trei motive.
11. Al unsprezecelea motiv întemeiat pe încălcarea principiului „bunei administrări” și a dreptului la un proces „cu o durată rezonabilă”
- din cauza omisiunii nelegale de a examina existența unei „supracompensării” printr-o „compensare financiară” începând cu 1999, astfel cum a statuat deja Curtea în Hotărârea din 1 iulie 2008, Deutsche Post/Comisia (T-266/02).
12. Al doisprezecelea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 106 alineatul (2) TFUE
- prin motivarea insuficientă a situației de fapt, astfel încât al patrulea criteriu din Hotărârea „Altmark” ⁽⁴⁾ nu este îndeplinit în prezenta cauză.
13. Al treisprezecelea motiv întemeiat pe aplicarea eronată a condiției privind ajutoarele de stat prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE
- prin faptul că „compensarea financiară” îndeplinește condiția de serviciu economic de interes general în sensul articolului 106 alineatul (2) TFUE.

⁽¹⁾ Hotărârea Curții din 16 martie 2004, Danske Busvognmænd/Comisia (T-157/01, Rec., p. II-917).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 a Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, S. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

⁽³⁾ Hotărârea Curții din 13 martie 2001, PreussenElektra (C-379/98, Rec., p. I-2099).

⁽⁴⁾ Hotărârea din 24 iulie 2003, Altmark Trans și Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, Rec., p. I-7747).

A acțiune introdusă la 2 aprilie 2012 — Schulze/OAPI — NKL (Klassiklotterie)

(Cauza T-155/12)

(2012/C 165/52)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamant: Hans Gerd Schulze (Hamburg, Germania) (reprezentant: K. Lodigkeit, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: NKL Nordwestdeutsche Klassenlotterie (Hamburg)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 30 ianuarie 2012 (cauza R 600/2011-4) în măsura în care a refuzat înregistrarea mărcii „Klassiklotterie”;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamantul

Marca comunitară vizată: marca verbală „Klassiklotterie” pentru produse și servicii din clasele 28, 35 și 41 (cererea nr. 8 554 354)

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: NKL Nordwestdeutsche Klassenlotterie

Marca sau semnul invocat: marca verbală germană „NKL-Klassiklotterie” pentru produse și servicii din clasele 16, 35 și 41 (marca nr. 2 904 650)

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, având în vedere că nu există niciun risc de confuzie între mărcile în conflict.

Acțiune introdusă la 5 aprilie 2012 — Sweet Tec/OAPI (Forma unui oval)

(Cauza T-156/12)

(2012/C 165/53)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Sweet Tec GmbH (Boizenburg, Germania) (reprezentant: T. Nägele, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită:

— Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 19 ianuarie 2012 pronunțate în calea de atac din cauza R 542/2011-1 privind cererea de înregistrare a unei mărci comunitare, nr. 9 554 171;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii, inclusiv a cheltuielilor efectuate în cursul procedurii din calea de atac.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca tridimensională care reprezintă forma unui oval, pentru produse din clasele 16 și 30 (cererea de înregistrare nr. 9 554 171).

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (c) și (b) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât marca a cărei înregistrare se solicită ar avea caracter distinctiv și nu ar fi descriptivă pentru produsele în cauză.

Acțiune introdusă la 10 aprilie 2012 — Alstom și alții/Comisia

(Cauza T-164/12)

(2012/C 165/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Alstom (Levallois Perret, Franța), Alstom Holdings (Levallois Perret), Alstom Grid SAS (Paris, Franța) și Alstom Grid AG (Oberentfelden, Elveția) (reprezentanți: J. Derenne, avocat, N. Heaton, P. Chaplin și M. Farley, solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei Comisiei din 26 ianuarie 2012 cuprinsă în scrisorile nr. D/2012/006840 și nr. D/2012/006863 de a transmite High Court of England and Wales anumite documente pe care reclamantele (sau predecesorii acestora) le-au furnizat Comisiei în cursul anchetei pe care aceasta a desfășurat-o în cazul COMP/F/38.899 — Gas Insulated Switchgear (JO 2008 C 5, p. 7) și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, prin care se invocă faptul că transmiterea documentelor în cauză către High Court of England and Wales:

— ar constitui o eroare în aprecierea faptelor și ar antrena divulgarea de informații relevante în vederea obținerii clemenței cuprinse în aceste documente, divulgare care, prin încălcarea articolului 4 alineatul (3) TUE, ar aduce atingere intereselor Uniunii Europene și ar afecta funcționarea acesteia, în special prin periclitarea eficacității globale a programului de clemență instituit de Comisie și care are o importanță decisivă pentru misiunea de punere în aplicare a articolului 101 TFUE care îi revine;

— ar încălca principiul general al dreptului de a fi ascultat și în special punctul (27) din Comunicarea privind cooperarea⁽¹⁾ deoarece Comisia nu a solicitat acordul societăților în cauză pentru a divulga informațiile relevante în vederea obținerii clemenței cuprinse în aceste documente;

— încălcarea obligației Comisiei de a furniza motive potrivit articolului 296 TFUE, întrucât aceasta a respins implicit pretențiile reclamantelor potrivit cărora anumite părți din documentele în cauză cuprind informații relevante în vederea obținerii clemenței, fără să furnizeze vreo motivare.

2. Al doilea motiv, prin care se invocă anularea deciziei în temeiul următoarelor argumente:

— transmiterea informațiilor confidențiale cuprinse în documentele în cauză către High Court of England and Wales pentru utilizarea lor în procedurile desfășurate în Anglia nu se poate justifica în temeiul articolului 4 alineatul (3) TUE întrucât divulgarea acestor informații ar descuraja întreprinderile să coopereze în viitor cu Comisia în anchetele sale și, prin urmare, ar aduce atingere capacității Comisiei de a pune în aplicare dreptul concurenței;

— transmiterea de informații confidențiale cuprinse în documentele în cauză către High Court of England and Wales în ipoteza în care respectiva instanță a informat în mod expres Comisia că intenționează să dezvăluie aceste informații terților care sunt membri ai unui cerc de confidențialitate încălcă punctul (25) din Comunicarea privind cooperarea;

— protecția garantată de cercul de confidențialitate în prezenta cauză nu atinge limitele impuse de articolul 339 TFUE și de punctul (25) din Comunicarea privind cooperarea. În consecință, dezvăluirea informațiilor confidențiale cuprinse în documentele în cauză către

High Court of England and Wales ar presupune o încălcare a obligațiilor pe care Comisia le are în temeiul acestor dispoziții.

3. Al treilea motiv, potrivit căruia decizia de a transmite asemenea documente către High Court of England and Wales încălca principiul proporționalității deoarece nu era nici adecvată nici necesară transmiterea de către Comisie a versiunilor confidențiale a acestor documente împreună cu anexele lor către instanța supremă engleză, întrucât anexele nu sunt relevante pentru aspectele esențiale pe care instanța supremă engleză trebuie să le examineze, iar în hotărârea pe care a pronunțat-o în cauza T-121/07, Tribunalul a omis toate referirile la conținutul acestor documente.

⁽¹⁾ Comunicarea Comisiei privind cooperarea dintre Comisie și instanțele statelor membre ale Uniunii Europene în aplicarea articolelor 81 și 82 din Tratatul CE (2004/C 101/04) (JO 2004 C 101, p. 54, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 122).

Acțiune introdusă la 13 aprilie 2012 — Georgias și alții/Consiliul și Comisia

(Cauza T-168/12)

(2012/C 165/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Aguy Clement Georgias (Harare, Zimbabwe), Trinity Engineering (Private) Ltd (Harare) și Georgiadis Trucking (Private) Ltd (Harare) (reprezenți: M. Robson și E. Goulder, Solicitors, și H. Mercer, Barrister)

Pârâți: Comisia Europeană și Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

— obligarea Uniunii Europene și a Comisiei și/sau a Consiliului, în temeiul articolului 268 TFUE și al articolului 340 alineatul (2) TFUE, la repararea prejudiciului cauzat reclamanților prin aplicarea unor măsuri restrictive împotriva Zimbabwe, prin despăgubirea acestora în cuantumul de mai jos sau în alte cuantumi considerate corespunzătoare de către Tribunal:

(i) 469 520,24 euro (EUR) sau echivalentul acestei sume în favoarea Trinity;

(ii) 5 627 020 euro (EUR) sau echivalentul acestei sume în favoarea Georgiadis;

(iii) 374 986,57 euro (EUR) sau echivalentul acestei sume în favoarea senatorului Georgias;

- (iv) un cuantum considerat corespunzător de Tribunal pentru despăgubirea senatorului Georgias pentru prejudiciul moral invocat;
 - (v) dobânzi anuale de 8 % la sumele de mai sus sau orice altă dobândă pe care Tribunalul ar putea-o acorda;
- în cazul și în măsura în care Tribunal consideră necesar, dispunerea efectuării unei evaluări a prejudiciului suferit de reclamant;
- obligarea Comisiei și/sau a Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea prezentei acțiuni, prin care se solicită repararea unui prejudiciu de către Uniunea Europeană în temeiul răspunderii extracontractuale, reclamantii invocă două motive.

1. Prin primul motiv se arată că:

- consecutiv acțiunilor nelegale decurgând din adoptarea Regulamentului (CE) nr. 412/2007 al Comisiei din 16 aprilie 2007 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 314/2004 al Consiliului privind anumite măsuri restrictive împotriva Zimbabwe (JO L 101, p. 6) s-au comis:
 - (i) o eroare vădită de apreciere a faptelor, combinată cu o încălcare a dreptului la apărare și a dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă;
 - (ii) un abuz de putere;
 - (iii) o încălcare a dreptului la apărare în ceea ce privește reînnoirea măsurilor de înghețare a resurselor economice.

2. Prin al doilea motiv se arată:

- prejudiciul suferit include:
 - (i) pierderea de oportunități de afaceri specifice din cauza aplicării extrateritoriale a măsurilor de înghețare a resurselor economice în privința tuturor persoanelor vizate care exercită activități economice în cadrul Uniunii Europene;
 - (ii) un stres personal datorat eventualelor pierderi de activități economice în cadrul Uniunii Europene;
 - (iii) pierderi decurgând din aplicarea regulamentului menționat în privința senatorului Georgias în mai 2007 și în continuare cu ocazia reînnoirii acestui regulament, ceea ce a antrenat un prejudiciu material și moral care a avut drept consecință excluderea acestuia de pe teritoriul Uniunii Europene și luarea împotriva lui a unor măsuri de înghețare a resurselor economice.

Acțiune introdusă la 10 aprilie 2012 — CHEMK și KF/Consiliul

(Cauza T-169/12)

(2012/C 165/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) (Chelyabinsk, Rusia); și Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) (Novokuznetsk, Rusia) (reprezentant: B. Evtimov, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 60/2012 al Consiliului din 16 ianuarie 2012 de încheiere a reexaminării intermediare parțiale, în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, a măsurilor antidumping aplicabile importurilor de ferosiliciu originar, printre altele, din Rusia (JO L 22, p. 1), în ceea ce le privește pe reclamante;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe

- Încălcarea articolului 11 alineatul (9) coroborat cu articolul 2 alineatul (12) din „regulamentul de bază” (!) de către instituții întrucât nu au stabilit valoarea marjei de dumping a reclamantelor. În plus, sau în subsidiar, instituțiile au săvârșit o eroare de drept și au depășit marja de apreciere în cadrul competenței lor de evaluare prospective în temeiul articolului 11 alineatul (3) permițând constatărilor privind caracterul durabil al circumstanțelor modificate să includă constatările privind dumpingul, afectând constatările privind marja de dumping modificată în cadrul reexaminării intermediare și extinzând obiectul analizei privind continuarea dumpingului astfel încât să includă/afecteze constatările privind marja de dumping. În sfârșit, instituțiile au încălcat dreptul la apărare al reclamantelor în ceea ce privește dumpingul, necomunicându-le acestora calculul final al dumpingului.

2. Al doilea motiv întemeiat pe

- O eroare vădită de apreciere săvârșită de instituții atunci când au reținut că trebuia operată o ajustare a prețului de export al reclamantelor pentru a ține seama de cheltuielile de vânzare, cheltuielile administrative și de profitul obținut de RFAI și atunci când au constatat în continuare că reclamantele și RFAI nu constituie o entitate economică unică.

3. Al treilea motiv întemeiat pe

- încălcarea de către instituții a articolului 11 alineatul (3) al treilea paragraf și/sau săvârșirea de către acestea a unor erori vădite de apreciere atunci când au reținut că nu exista nicio schimbare durabilă a circumstanțelor în ceea ce privește reducerea marjei de dumping a reclamantelor.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene („regulamentul de bază”) (JO L 343, p. 51).

Prețul abonamentelor în 2012
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

